

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 684 - Σάββατο, 28 Απρίλη 2012

1,30 ΕΥΡΩ

**Μαζική απεργία πείνας
στα ισραηλινά κάτεργα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Εκλογικό παιχνίδι
με σημαδεμένη
τράπουλα**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Ερχεται
«κινεζοποίηση»
με μεγαλύτερη
αγριότητα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Οι αυταπάτες
που τυφλώνουν**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Καταστρέφουν
τα δάση για
καυσόξυλα**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Ολαντμάνια
όπως Ομπαράνια**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8, 5

**Παιδεία
Ο διάλογος
είναι απάτη**

ΣΕΛΙΔΑ 10

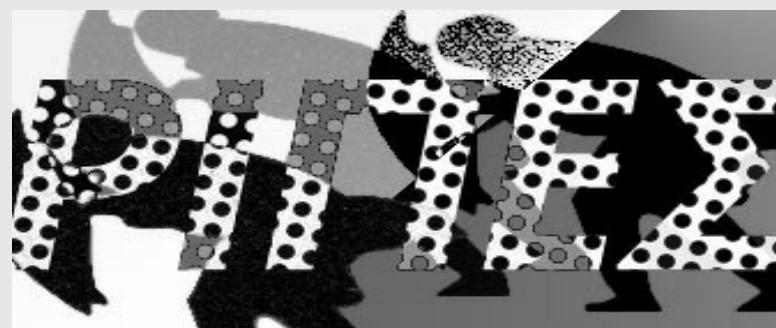
**Παλιά
κόλπα,
καινούργιες
αυταπάτες**

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

28/4: Ημέρα για υγείας-ασφάλεια στην εργασία 28/4/1945: Εκτέλεση Μουσολίνι 28/4/1963: Δημιουργία ΕΦΕΕ 28/4/1977: Ισόβια σε Μπάντερ, Ενδίν και Ράσπη 28/4/1990: Τελευταίο φύλλο ολλανδικής κομμουνιστικής ημερήσιας εφημερίδας «De Waarheid» 29/4: Ημέρα χορού 29/4/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαρίδη 29/4/1975: Πρώτο χτυπημα ΕΛΑ: εμπρησμός οχτώ αυτοκινήτων (Ελευσίνα) 29/4/1990: Διάλυση ΚΚ Φινλανδίας μετά από 72 χρονιά δράσης 30/4: Ημέρα κατά σωματικής τιμωρίας παιδιών, Βιετνάμ: Ημέρα απελευθέρωσης 30/4/1945: Αυτοκτονία Χίτλερ 30/4/1948: Χειροβομβίδα ανταρτών σε αυτοκινήτο αεροπορίας, τέσσερις νεκροί (Θεσσαλονίκη) 30/4/1954: Σύλληψη κοπετέαν Γόλη, στελέχους του παράνομου μηχανισμού του ΚΚΕ 30/4/1987: Βόμβες ΕΛΑ σε εφορίες και γραφεία UCAR 30/4/1992: Ταραχές για αθώωση αστυνομικού που σκότωσε μαύρο, 44 νεκροί (Λος Αντζελες) 30/4/2007: Επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στο ΑΤ Νέας Ιωνίας 1/5: Έργατική πρωτομαργιά, ημέρα γελού 1/5/1944: Εκτέλεση διακοσίων κομμουνιστών Ακροναυπλίας (Καϊσαριανή) 1/5/1948: Εκτέλεση υπουργού Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδά (ΟΠΑΑ) 1/5/1976: Θάνατος Αλέκου Πλαναρούλη 2/5/1893: Πρώτο συλλαλητήριο σοσιαλιστών (Αθήνα) 2/5/1944: Εκτέλεση 110 κομμουνιστών ως αντίποινα για δολοφονία δύο γερμανών αξιωματικών 2/5/1970: Βόμβα στα γραφεία χρυσούτηκης ΓΣΕΕ («Κίνημα 20 Οκτώβρη») 2/5/1972: Συλλήψεις φοριτηών σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη 2/5/1977: Βόμβα στο κτίριο Σκαλιστήρη, απότελερα εμπρησμού κτίριου Μποδοσάκη (ΕΛΑ) 2/5/1979: Βόμβα σε Αγροτική Τράπεζα (Αθήνα) 2/5/1991: Ρουκέτα κατά γραφείων ΔΕΗ (17Ν) 2/5/2001: Ληστεία χρηματαποστολής ΟΤΕ (17Ν) 3/5: Ημέρα ελευθεροτυπίας, ημέρα ήλιου, ημέρα κατά άσθματος 3/5/1933: Απόφαση συγκέντρωσης δύο λόγων των κομμουνιστών στις φυλακές Ακροναυπλίας 3/5/1937: Οδομαχίες CNT-KKE (Βαρκελώνη) 3/5/1944: Γερμανοί εκτελούν πενήντα Ελλήνες (Χαϊδάρι) 3/5/1945: Επιδρομή 145 ταγμάτων σφαλιτών (Βόλβη) 3/5/1981: Ανατίναξη αυτοκινήτου γραμματέα αμερικανικής πρεσβείας, βόμβες σε γραμμές τρένου ΕΘΥΛ-Ess ο και σε αυτοκινήτο στελέχους των δύο εταιριών 3/5/2004: Τριπλή βομβιστική επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στο ΑΤ Καλλιθέας 4/5: Ημέρα άσθματος, Ολλανδία: Ημέρα μνήμης 4/5/1919: Ιδρυση ΚΚ Κίνας 4/5/1967: Εκποτισμός 6.000 αντικαθεστωτικών στη Γαύρο 4/5/1969: Βόμβα στο Ζάππειο (ΚΕΑ) 4/5/1970: Αντιπολεμική διαμαρτυρία κατά πολέμου Βιετνάμ στο πανεπιστήμιο Kent (Ohio), τέσσερις νεκροί, έντεκα τραυματίες 4/5/1972: Σύλλαμψάνται τρεις βομβίστες (19 βόμβες στην Αθήνα) 4/5/1974: Σύλλαμψάνται 36 μέλη EKKE και ΑΑΣΠΕ 4/5/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες τραυματίζουν τον διευθυντή της Sit-Siemens Iννοτερέντι (Μιλάνο) και τον διευθυντή της Ital-sider Λαμπέρτι (Γένοβα) 4/5/1980: Θάνατος Τίτο 4/5/1983: Η κυβέρνηση Χομίνεν θέτει εκτός νόμου το Ιτανικό ΚΚ.

● Αν τυχόν το ξεχάσατε, σας δυμίζουμε ότι έχουμε ακόμα συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ ●●● Οσο για την υστερία της συμμετοχής στης κάλπες, που δυστυχώς εξαπλώνεται, πίσω έχει η αχλάδα την ουρά ●●● Δεν είναι μακριά το σκοτάδι, κλείσε τα μάτια να το δεις ●●● Δυστυχώς, πρέπει να περάσουμε κι αυτό το κύμα των αυταπατών ●●● Το ερώτημα είναι πόσα κύματα ακόμα θα χρειαστούν μέχρι να συνειδητοποιήσουμε ποιες είναι οι ταξικές πολιτικές προτεραιότητες ●●● Η ζωή τους κύκλους κάνει {η δική μας όχι} ●●● Το 2009 ήταν το ΠΑΣΟΚ που φώναζε «λεφτά υπάρχουν», ενώ η ΝΔ το κατηγορούσε ότι μοιράζει υποσχέσεις ●●● Το 2012 είναι η ΝΔ που τάζει μέτρα ανακούφισης, ενώ το ΠΑΣΟΚ την κατηγορεί ότι υποπίπτει «στο ασυγχώρητο πια απόπιμα των εύκολων προεκλογικών εξαγγελιών, των τζάμπα υποσχέσεων χωρίς αντίκρισμα» ●●● Να μην το ξεχάσουμε: επικεφαλής των χρυσαυγιτών που την έπεσαν στον Ευδυμίου στο Μαρούσι ήταν ο Παναγιώταρος ●●● Αυτός που καμάρων δίπλα στον Σιφωνιό του Περισσού, όταν οι

χρυσαυγίτες έκαναν δριαμβική επίσκεψη στους απεργούς χαλυβουργούς ●●● Αχ, αυτός ο κοινοβούλευτικός κρετινισμός ●●● Θυμόσαστε τότε {δεν πάνε κι πολλά χρόνια} που ο διειδής τροποκισμός πανηγυρίζει για τη «μεγάλη νίκη της Αριστεράς» στις γαλλικές προεδρικές εκλογές; ●●● Φέτος που οι υποψήφιοι του έψαχναν την ψήφο τους κι δεν την έβρισκαν, μούγκα στη στρούγκα ●●● «Τον Δημήτρη Μητροπάνο τον δεωρούσα πνευματικό μου παιδί», δήλωσε ο Μήκυς ●●● Ελά όμως που ο μακαρίτης δεωρούσε πνευματικό του πατέρα τον Ζαμπέτα και

κανέναν άλλο ●●● Ο Μήκυς, όμως, πρέπει να βγάλει υπεραξία κι από τους νεκρούς ●●● Δεν του φτάνουν όσα κονόμησε από τον νεαρό Μητροπάνο ●●● Που τον πήρε για τραγουδιστή σε κάποιες περιοδείες ακριβώς επειδή ήταν μικρός και φηνός ●●● Κι επειδή θα μας το πρήξουν με τον Ολάντ {ειδικά αν νικήσει}, δυμηδείτε ●●● Ο Ολάντ δεν λέει τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που λέει ο Σαμαράς ●●● Οτι, δηλαδή, το Σύμφωνο Σταδερότητας πρέπει να έχει κι μια αναπτυξιακή διάσταση ●●● Η ντόπια μπορεί να σε κάνει πρωταθλήτη στον επαγγελματι-

κό αδλητισμό, όχι όμως κι στις εκλογές ●●● Ο δάμαλος αναστάνεται, ο Γιωργάκης ανηφορίζει ακόμα το Γολγοθά ●●● «Η μετακίνηση του ΠΑΣΟΚ σε δεσμούς οικονομικού φιλελευθερισμού κι η μετακίνηση δυνάμεων της Αριστεράς σε παλαιοκομμουνιστικές και αντιευρωπαϊκές δέσμεις διαμορφώνουν την ανάγκη ανασυγκρότησης του σοσιαλιστικού χώρου», δήλωσε ο Κουβέλης ●●● Θέλει να γίνει χαλίφης στη δέση του χαλίφη ●●● Μάλλον δεν του βγαίνει, όμως ●●● «Σ' αυτήν τη δύσκολη κι κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα κι τη δημοκρατική παράταξη ανταποκρίνομαι στο κάλεσμα συμμετοχής κι πανστρατιάς που έκανε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ», δήλωσε η Ξενογιαννακοπούλου ●●● Για τη χώρα δυσιάζεται κι αυτή, όχι για την κουτάλα ●●● «Έκτιμώ το γεγονός ότι ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έλαβε υπόψη την αξιοπρέπειά μας κι δεν ζήτησε δημόσιες δηλώσεις», δήλωσε ο επίσης επανακάμψας Τόγιας ●●● Λαμόγια με οξιοπρέπεια! ●●● Ο δε Ραγκούσης δεν ήξερε τίποτα για τα οικονομικά του ΠΑΣΟΚ! ●

◆ Τους ρούμπωσε όλους ο γίγαντας Συμπλίδης με τη δήλωση «παρατίσσης» του: «Μπροστά στη δύσκολη μάχη της Βγλανίτης Λαζαρίδης ή της παράταξης. Που μας χρειάζεται όλους!» Τον έφτυσαν κι αυτός διαπίστωσε ότι... ψιχολίζει. Παλιά του τέχνη κόσκινο. Τόσο φτύσιμο είχε φάει το 1993, όταν έριξε την κυβέρνηση Μητσοτάκη, αλλά που να κωλώσει ο μεγάλος. Τον είχε «πείσει» ο Κόκκαλης. ◆ Άλλα κι ο Σαμαράς, πώς την έκανε πάλι τέτοια γκέλα; Τη μια μέρα ανακοινώνει τον Συμπλίδη ως υποψήφιο και την επομένη τον εξόναργκάζει να παραιτηθει! Αυτό θα πει αρχηγική πυγμή. ◆ Εκτός από τον Κύρτσο και τη Μπάρμπα, ο Καρατζαφέρης μάζεψε στο ΛΑΟΣ και τον πρώην υπαρχηγό της Χρυσής Αυγής Δ. Ζαφειρόπουλο, εκδότη της φασιστοφυλλάδας «Ελεύθερος Κόσμος». Κατά τα άλλα, ο Κύρτσος προσπαθεί να εμφανίσει το ΛΑΟΣ σαν... κεντρώο κόμια.

◆ «Με φραβορί τον Φρανσουά Ολάντ υπάρχει ελπίδων». Ποιος έκανε αυτή τη μεγαλοφύη πρόβλεψη; Οχι ο Βενιζέλος ή κάποιος άλλος Πασόκος, αλλά ο «ποτούλος» Κώστας Βεργόπουλος, ένα αικόμη αστέρι του «αντιτημονιακού» θιάσου. Για μια αικόμη φορά προσπαθούν να εξαπατήσουν εργαζόμενους και νέους, τραβώντας τους στο μαντρί της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Παρουσιάζουν τον Ολάντ σαν πολιτικό μεσατά, αποκρύβοντας το γεγονός πως είναι η γαλλική ιμπεριαλιστική αστική τάξη που καθορίζει την πολιτική και όχι ο κάθε Ολάντ ή Σαρκοζί, οι οποίοι διαφέρουν μόνο στη διαχείρισης της

πολιτικής.

◆ Σώπτα, ρε Ρέππη, αποφάσισες να κατέβεις στη Β' Αθήνας επειδή «οφελεῖς να σταθείς μπροστά στους πολίτες που δοκιμάζονται από την κρίση και στο μεγαλύτερο ποσοτά τους ζουν στη Β' Αθήνας» και όχι επειδή στην Αρκαδία δεν έβγαινες με τίποτα! Μα σε ποιους νομίζουν ότι απευθύνονται;

◆ Δήλωση του... γύραντα του κομμουνιστού Ζιούγκανόφ, αλιευμένη από ντοκιμαντέρ της NET: «Το σοβιετικό σύστημα κάποια στιγμή θα επιστρέψει. Δείτε την Κίνα. Μέσα σε είκοσι χρόνια όλοι οι Κινέζοι έχουν αποκτήσει μοντέρνο τρόπο ζωής. Εχουν ό,τι θέλησουν». Τους

καπιταλιστές του «ΚΚ Κίνας εννοεί ο Ζιούγκανόφ κι όχι τους κινέζους εργάτες. Αυτοί είναι το πρώτυπό του κι ονειρεύεται τη στιγμή που μια ρωσική γραφειοκρατία θα παίξει τον ίδιο ρόλο (και θα έχει τις ίδιες βίλες, τις ίδιες «Φεράρι» κ.λπ.). Μάλλον δε θα προκάνει, όμως. Άλλη ρότα έχουν πάρει τα πράγματα στη Ρωσία.

◆ Αντιστροφή ρόλων κι από θέμα των περιβότων ντί-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα η κεντροδεξιά έχει υποχρέωση σε αυτό το τόπο να απενοχοποιήσ

■ Σουδάν - Νότιο Σουδάν

Στα πρόθυρα πολέμου με οσμή πετρελαίου

Κιλιμακώνεται επικίνδυνα η πολεμική ένταση ανάμεσα στο Σουδάν και το Νότιο Σουδάν μετά την κατάληψη από τα στρατεύματα του τελευταίου στις 10 Απριλίου της πόλης Χέγκλιγκ, η οποία βρίσκεται στα σύνορα με το Νότιο Σουδάν και με απόφαση του Μόνιμου Δικαστηρίου Διαιτησίας της Χάγης το 2009 αναγνωρίστηκε στο (βόρειο) Σουδάν. Η περιοχή γύρω από την πόλη αυτή περιέχει τα μισά από τα κοιτάσματα πετρελαίου που όχισαν από την απόσχιση του Νότιου Σουδάν τον περασμένο Ιούλιο, οπότε και το μεγολύτερο μέρος του πετρελαίου της χώρας πέρασε στο νέο κράτος.

Η κατάληψη της πόλης Χέγκλιγκ χαρακτηρίστηκε από το Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ «παράνομη ενέργεια» και η Αφρικανική Ενωση κάλεσε τον πρόεδρο του Νότιου Σουδάν Σάλβα Κίρ να αποσύρει άμεσα και χωρίς δρους τα στρατεύματά του, ενώ ο Ομπάμα και η Ευρωπαϊκή Ενωση κάλεσαν τους αντίπαλους να λύσουν τις διαφορές τους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Αρχικά, ο Σάλβα Κίρ αγνόησε τις εκκλήσεις αυτές υποστηρίζοντας ότι υπερασπίζει την εδαφική ακεραιότητα της χώρας του και λίγο αργότερα δήλωσε ότι θα τα αποσύρει μόνο αν αναπτυχθούν στην περιοχή κυανόκρανοι του ΟΗΕ. Τελικά, στις 21 Απριλίου, ο Σάλβα Κίρ αναγκάστηκε να αποσύρει τα στρατεύματά του από τη Χέγκλιγκ ύστερα από βομβαρδισμούς και σφορδές μάχες με το σουδανικό στρατό, ενώ ο πρόεδρος του Σουδάν Ομάρ αλ-Μπασίρ ανακοίνωσε ότι ο στρατός του νίκησε τις δυνάμεις που είχαν καταλάβει την πόλη προσθέτοντας ότι «αυτοί ξεκίνησαν τον πόλεμο και εμείς θα ανακοινώσουμε πάτε θα τελεώσει». Στις 23 Απριλίου, ο Μπασίρ επισκέφτηκε την πόλη Χέγκλιγκ και απευθύνοντας στους στρατιώτες δήλωσε ότι ο χρόνος για διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση του Σάλβα Κίρ έχει τελειώσει, γιατί αυτή δεν καταλαβαίνει παρά μόνο τη γλώσσα των όπλων. Αυτή τη στιγμή, έχουν συγκεντρωθεί στην περιοχή ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις και των δύο αντίπαλων και η κυβέρνηση Κίρ καταγγέλλει ότι συνεχίζονται οι βομβαρδισμοί και οι επιθέσεις του σουδανικού στρατού στο έδαφος του Νότιου Σουδάν, ενώ ο Σάλβα Κίρ κατά την επίσκεψή του στις 23 Απριλίου στην Κίνα, τον μεγαλύτερο εισαγωγέα σουδανικού πετρελαίου, με σόχο να αποσπάσει την υποστήριξη της, δήλωσε από το Πεκίνο ότι το Σουδάν «έχει κρύξει πόλεμο» εναντίον της χώρας του.

Η σύγκρουση αυτή έχει δύο διαστάσεις. Μία εσωτερική, που έχει σχέση με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις κυβερνητικές κλίκες των δύο κρατών και τα οικονομικά συμφέροντα που εκπροσωπούν. Και μία εξωτερική, που έχει να κάνει με την προσπάθεια του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού να περιορίσει την οικονομική διεύδυση της Κίνας στην Αφρική, να ενισχύσει τη στρατιωτική του παρουσία και να θέσει υπό τον έλεγχό του τους υδρογονάνθρακες και τις στρατηγικής ση-

μασίας πρώτες ύλες της αφρικανικής ηπείρου.

Οι εκκρεμότητες τροφοδοτούν την πολεμική ένταση

Η απόσχιση του Νότιου Σουδάν τον περασμένο Ιούλιο, ύστερα από δημοψήφισμα, στα πλαίσια της συμφωνίας του 2005 που έθεσε τέρμα σε ένα μακροχρόνιο εμφύλιο πόλεμο, άφησε σε εκκρεμότητα κρίσιμα ζητήματα, όπως τη διανομή των εσόδων από το πετρέλαιο και του εθνικού χρέους, τον ακριβή καθορισμό των συνόρων και το καθεστώς των πολιτών του ενός κράτους που εξακολουθούν να ζουν στο άλλο.

Οι εκκρεμότητες αυτές τροφοδοτούν συνεχώς την ένταση και την αντιπαράθεση ανάμεσα στις δύο πλευρές, εξαιτίας των οποίων, εκτός όλων των άλλων, έχει σταματήσει η παραγωγή πετρελαίου στο Νότιο Σουδάν από τον Ιανουάριο, η οικονομία του οποίου εξαρτάται αποκλειστικά από την εξαγωγή πετρελαίου (350.000 βαρέλια την ημέρα). Μη έχοντας άλλη βιομηχανική υποδομή, εισάγει τα πάντα, από βασικά είδη διατροφής μέχρι καύσιμα τώρα από την Ουγκάντα και την Κένυα. Παράλληλα, σύμφωνα, με ρεπορτάζ του «Reuters» (24/4/12), ανθείη διαφθορά και η ευνοιοκρατία. Στους δρόμους της πρωτεύουσας Τζούμπτα κυκλοφορούν πανάκριβα τζιπ (κάθε ανώτερος αξιωματούχος δικαιούται δύο) και οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι με κοστούμια διάσημων σχεδιαστών και ρολόγια Rodez δειπνούν σε ακριβά εστιατόρια στο Λευκό Νείλο,

ενώ η πρωτεύουσα δεν έχει ούτε εργοστάσιο παραγωγής ρεύματος ούτε δίκτυο ύδρευσης.

Η κατάσταση δεν είναι πολύ καλύτερη και στο βόρειο Σουδάν, όπου οι καταστροφές που υπέστησαν οι πετρελαϊκές εγκαταστάσεις στην πόλη Χέγκλιγκ θα βαθύνουν αικόμη περισσότερο την οικονομική κρίση. Στις συνήθησες αυτές, η κυβέρνηση Μπασίρ και το κυβερνητικό κόμμα του Εθνικού Κογκρέσου εκμεταλλεύονται τον πληγωμένο εθνικισμό του αραβικού πληθυσμού για να εκτρέψουν την προσοχή του από τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα και να την στρέψουν προς την κατηγορία των «εθνικών» στόχων, που δεν περιορίζονται, όπως διακηρύσσουν στις πύρινες ομιλίες τους, στην ανακατάληψη της Χέγκλιγκ, αλλά φτανούν μέχρι την αντιπολεύσμαται στο Νότιο Σουδάν. Ανάλογη τακτική ακολουθεί και η κυβέρνηση Κίρ εκμεταλλεύομένη την εχθρότητα που έχει γεννήσει ο ρωτισμός και η περιθωριοποίηση του μαύρου πληθυσμού από την κυρίαρχη αραβική κάστα. «Η κυβέρνηση δεν παρέχει τίποτα στο λαό. Ομως θα υπάρξει υποστήριξη για τον Κίρ, αν κρατήσει σκληρή στάση απέναντι στον Μπασίρ σε περίπτωση στρατιωτικής αντιπαράθεσης», δήλωσε στο «Reuters» ένας δυτικός διπλωμάτης.

Ο αμερικανικός δάκτυλος

Πέρα από τα τοπικά ανταγωνιστικά συμφέροντα, στην αντιπαράθεση Σουδάν – Νότιου Σουδάν έχουν βάλει

έγεις μέρες μετά την επιδρομή αμερικανών στρατιώτων σε χωριό στο Αργανιστάν και τη δολοφονία 16 αμάχων, κυρίως παιδιών, και τη βεβήλωση πτωμάτων ανταρτών από αμερικανούς στρατιώτες που ορούσαν ομαδικά πάνω τους, ένα νέο περιστατικό βεβήλωσης νεκρών ήρθε να προστεθεί στη μακριά λίστα παρόμοιων περιστατικών που έχουν συντελεστεί από τα ανθρωπόμορφα κτήνη του αμερικανικού στρατού.

Στη φωτογραφία (πρωτοδημοσιεύτηκε στους Los Angeles Times), η οποία διέρρευσε από νατοϊκό στρατιώτη που ήταν παρών στο περιστατικό, απεικονίζονται αμερικανοί στρατιώτες να ποζάρουν μαζί με αργανικούς συναδέλφους

το χέρι τους ο Λευκός Οίκος, το Ισραήλ και οι στενοί δυτικοί σύμμαχοί του. Από τη δεκαετία του 90, ο Λευκός Οίκος κρατάει επιθετική στάση απέναντι στο καθεστώς Μπασίρ, κατηγορώντας το για την υπόθαλψη του ριζοσπαστικού Ισλαμισμού (από 'κει πέρασε ο Οσάμα μπτιν Λάντεν), και από το 1997 έχει επιβάλει εμπορικό εμπάργκο στο Σουδάν, το οποίο παραμένει αικόμη σε ισχύ. Επίσης, έχει εκδοθεί από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο ένταλμα σύλληψης σε βάρος του Ομάρ αλ Μπασίρ και του σουδανού υπουργού Αμρανς με την κατηγορία της γενοκτονίας στο Νταρφούρ (και ο' αυτή την υπόθεση το «μήλον της έριδος» είναι το πετρέλαιο).

Από την άλλη, ο ΗΠΑ και το Ισραήλ υποστήριζαν το αποσχιστικό κίνημα στο νότιο Σουδάν και σήμερα εξοπλίζουν και χρηματοδοτούν τον υπέροχο στρατό του (200.000 άντρες). Μόλις δύο βδομάδες πριν από την κατάληψη της Χέγκλιγκ, ο Σάλβα Κίρ συναντήθηκε με τον Ομάρ, φορώντας πάντα το καυσμπόικο καπέλο που του χάρισε ο Μπους το 2006. Στη συνάντηση αυτή προφανώς εξασφάλισε τη συνάντηση του Ομάρ στο σχέδιο κατάληψης της Χέγκλιγκ. Με στόχο σε πρώτη φάση να αφισιθητεί το εδαφικό δικαίωμα του Σουδάν στο πετρέλαιο της περιοχής και να τεθεί ξανά στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων η απόφαση του Μόνιμου Διαιτησίας της Χάγης.

Στόχος ο πλούτος της Κεντρικής Αφρικής

Ωστόσο, το ενδιαφέρον του Λευκού Οίκου για το Νότιο Σουδάν δεν οφείλεται μόνο στο πετρέλαιο που διαθέτει. Το Νότιο Σουδάν, η Ουγκάντα (όπου επίσης πρόσφατα ανακαλύφθηκαν πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου), η Δημοκρατία της Κεντρικής Αφρικής και η Δημοκρατία του Κονγκό είναι οι χώρες όπου από τον Οκτώβριο του 2011 έχουν αναπτυχθεί οι πρώτοι 100 αμερικανοί εκπαιδευτές των Ειδικών δυνάμεων, η δύναμη των οποίων θα αυξηθεί με νέα απόφαση του Ομπάμα. Με πρόσχημα την εκπαίδευση των τοπικών στρατών για τη σύλληψη του περιβόλου Γιόζεφ Κόνι, την καταπολέμηση της «ισλαμικής τρομοκρατίας» και την «υπεράσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων». Ως σημειωθεί, παρόλο που δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, ότι ο Γιόζεφ Κόνι είναι ο αρχηγός του Lord's Resistance Army και κατηγορείται από τους διώκτες του για τη βίαιη στρατολόγηση παιδιών και για μαζικά εγκλήματα σε βάρος του πληθυσμού στις περιοχές που έχει δράσει. Ο Lord's Resistance Army σχηματίστηκε το 1987 στη βορειοδυτική Ουγκάντα από μέλη της φυλής Acholi, την οποία οι βρετανοί αποικιοκράτες εκμεταλλεύονταν ως δουλούς και μετά την ανεξαρτησία της χώρας περιθωριοποίησε από τη διάφορη οικονομία την εδαφική διαδικασία

■ Ισπανία

Επίθεση λιτότητας με όπλο το χρέος, για να ταιριάσει το κεφάλαιο

Εχοντας βυθιστεί και επίσημα στην κρίση (σημειώνοντας δηλαδή μείωση του ΑΕΠ επί δύο συνεχή τρίμηνα), η Ισπανία βαδίζει ολοταχώς στο δρόμο της άγριας λιτότητας. Στις περιοπές των 27 δισ. ευρώ στον προϋπολογισμό του 2012, που αποφάσισε η κυβέρνηση Ραχόι στα τέλη του περασμένου μήνα, προστέθηκαν άλλα 10 δισ. ευρώ που η κυβέρνηση αποφάσισε να περικόψει την προηγούμενη Παρασκευή (20/4) από την Παιδεία και την Υγεία. Στην Παιδεία αποφασίστηκε αύξηση των διδάκτρων στα πανεπιστήμια, αύξηση των μαθητών ανά τόξη στα σχολεία και των ωρών εργασίας των δασκάλων, ενώ στην Υγεία, σε ένα κρεσέντο ραπτισμού, η αρμόδια υπουργός Άννα Μάττο ανακοίνωσε ότι σταματάει η δωρεάν περιθώλψη από τα νοσοκομεία, όλων των μεταναστών που δεν ζουν νόμιμα στη χώρα, οι οποίοι υπολογίζονται σε μισό εκατομμύριο. Για να δικαιολογήσει αυτό το επαχθές μέτρο, η Μάττο επικαλέστηκε στοιχεία κάποιας έχασμανης (από το 2009) έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ισπανίας, που ανέφερε ότι πολλοί Γάλλοι και Πορτογάλοι πολίτες περνούσαν τα σύνορα για να εκμεταλλευτούν τη δωρεάν περιθώλψη στα νοσοκομεία της Ισπανίας!

Κι ενώ ο αντιλαϊκός κατήφορος της κυβέρνησης Ραχόι δεν έχει τελειωμό, το πάρτι με τα ισπανικά ομόλογα παίρνει έφερνους ρυθμούς. Στη δημοπρασία των ισπανι-

κών ομολόγων, που έγινε στα μέσα του μήνα, το επιτόκιο του δεκαετούς ομολόγου ξεπέρασε το 6%, για να υποχωρήσει λίγο αργότερα, ενώ τα επιτόκια των 12μηνων και 18μηνων ομολόγων σχεδόν διπλασιάστηκαν μέσα σε ένα μόλις μήνα (φτάνοντας το 2.6% για τα πρώτα και 3.1% για τα δεύτερα). Ποιος οφελείται από αυτό το πάρτι; Ας δούμε τι λέει για αυτό, το αμερικανικό πρακτορείο Bloomberg (17/4/12): «Το άλμα του μεριδίου του δημόσιου χρέους που κατέχουν οι ισπανικές και ιταλικές τράπεζες προέρχεται από την επιχείρηση αναχρηματοδότησης 1 τρισ. ευρώ από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), που έκινησε τον Δεκέμβριο, για να παράσχει ρευστότητα στους δανειστές των χωρών της περιοχής. Αφού ενθαρρύνονταν από τις κυβερνήσεις τους να πάρουν τα λεφτά (σ.α. από την ΕΚΤ) για να αγοράσουν ομόλογα, οι τράπεζες δανειστήκαν 489 δισ. ευρώ στις 21 Δεκεμβρίου και 530 δισ. ευρώ στις 29 Φεβρουαρίου. Για τους δανειστές στις αποκαλούμενες περιφερειακές χώρες –Ισπανία, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ελλάδα και Ιταλία– το κέρδος ήταν επίσης ενθαρρυντικό: Μπορούσαν να δανειστούν με 1% για να αγοράσουν κυβερνητικά ομόλογα με επιτόκια 6% και 13%».

Κάνοντας απλές μαθηματικές πράξεις μπορεί κανείς να βρει εύκολα πόσα τοσέπωσαν οι τράπεζες το 74% του δημόσιου χρέους. Ποσοτό που μειώθηκε δραματικά μέχρι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

νείστηκαν λοιπόν λίγο παραπάνω από 1 τρισ. ευρώ (1019 δισ. για την ακρίβεια) με επιτόκιο 1%, και δάνεισαν τα λεφτά αυτά με επιτόκιο που μπορεί να έφτασε και τα 13%. Επομένως, τοσέπωσαν τη διαφορά: 5% στην χειρότερη περίπτωση, 12% στην καλύτερη, που μεταφράζεται σε 51 δισ. σε επήσια βάση, στη χειρότερη περίπτωση (5% των 1019 δισ.), ή 122 δισ., επίσης σε επήσια βάση, στην καλύτερη (12% των 1019 δισ.). Επομένως, τοσεπώνουν μεταξύ 51 και 122 δισ. ευρώ ζεστό χρήμα επηρίπως (κι αυτό θα ισχύει για τρία χρόνια), μόνο και μόνο κερδοσκοπώντας με τα ομόλογα του δημόσιου χρέους! Σημειώστε ότι το συνολικό ισπανικό δημόσιο χρέος είναι πολύ κάτω ακόμα κι από το γερμανικό. Το πρώτο δεν ξεπερνά το 70% του ΑΕΠ, ενώ το γερμανικό ξεπερνά το 80%! Επειδή όμως το ισπανικό Ελλειμμα (η επήσια υστέρηση των εσδόδων του κράτους από τα έξοδα) αυξάνεται ενώ το γερμανικό μειώνεται, βρίσκει έδαφος για να δικαιολογήσει την κερδοσκοπία του το χρηματιστικό κεφάλαιο προκειμένου να αιχνήσει τα επιπόκια και να τα κονομήσει χοντρά από το ισπανικό δημόσιο χρέος.

Ποιος τα κονομάει χοντρά; Μέχρι πρότινος τα κονομούσαν οι τράπεζες του εξωτερικού, που σύμφωνα με το Bloomberg, μέχρι τον Σεπτέμβρη του 2010, κατείχαν το 74% του δημόσιου χρέους. Ποσοτό που μειώθηκε δραματικά μέχρι

■ Γαλλία

Κοκορομαχίες σε γκρίζο φόντο

Θα φυσήξει επιτέλους νέος άνεμος στην Ευρώπη ή όχι; Για τον άνεμο του Φρανσουά Ολάντ μιλάμε, που θα φορολογήσει το μεγάλο κεφάλαιο, θα απορρίψει το νέο Σύμφωνο για το ευρώ και θα φέρει την ανάπτυξη κόντρα στη λογική της λιτότητας και της γερμανόφερτης δημοσιονομικής πειθαρχίας! Κι όλα αυτά θα τα κάνει γιατί είναι... σοσιαλιστής και δεν μασάει μπροστά στη... νεοφιλεύθερη βαρβαρότητα!

Μα πού κρυβόταν αυτός ο άνθρωπος τόσον καιρό; Ιδού το μεγάλο ερώτημα που πλαινέται πάνω από την Ευρώπη. Εργαζόμενοι της Ευρώπης, δεν χρειάζεται να ξεσκωθείτε. Το κάνει ο Ολάντ για εσάς! Εσείς δεν χρειάζεται ποτά μόνο να τον στηρίξετε, όπως κάνει το Μέτωπο της Αριστεράς του Ζαν Λικ Μελανσόν. Τα υπόλοιπα θα έρθουν από μόνα τους.

Οι πιο προσεκτικοί ευρωλιγύρδες, βέβαια, δεν λένε τόσο χοντρές παπάρες όπως οι παραπάνω. Αισθάνονται την ανάγκη να εντάξουν και το «ισχυρό μαζικό κίνημα σε όλη την Ευρώπη», όπως έκανε ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε για τις γαλλικές εκλογές. Αυτό, όμως, ως μόνο στόχο έχει να βοηθήσει να «διαμορφωθούν οι πολιτικοί συσχετισμοί για την ανατροπή του νεοφιλεύθερισμού», πράγμα που θα επιφέρει «μεγάλες αλλαγές σε όφελος των λαών της Ευρώπης! Το γαλλικό μονοπωλιακό κεφάλαιο, οι αδίστακτοι καπιταλιστές που ρουφάνε και την τελευταία σταγόνα ιδρώτα των εργατών τους, οι τράπεζες και όλη η φάρα των παράσιτων που μπροστά στον κίνδυνο να χάσουν ένα ευρώ μπορούν να κάνουν το πιο αδίστακτο έγκλημα, θα υποκλιθούν στο... σοσιαλιστή πρόεδρο που εξέλεξε ο λαός και θ' αναγκαστούν να υποχωρήσουν για να δοθεί χώρος στον... καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο!

Πόσες φορές δεν έχουμε ξανακούσει αυτές τις ηλιθιότητες στο παρελθόν; Πότε με τον Μπλερ και τον «τρίτο δρόμο» του (σοσιαλιστής ήταν κι αυτός πριν βομβαρδίσει το Ιράκ), πότε με τον Κλίντον (ο σαραντάρης που υποσχόταν πολλά πριν την πατήσει με τη... Μόνικα και βομβαρδίσει κι αυτός το Ιράκ), μέχρι τον Ομπάμα που σταμάτησε μεν να βομβαρδίζει το Ιράκ αλλά ακόμα νέο άνεμο δεν έχει φέρει. Κανείς από τους παραπάνω δεν στάθηκε ικανός να σταματήσει την καταστροφική πορεία του κεφαλαίου παγκόσμια, την εκτίναξη της ανεργίας, την επέλαση των αντεργατικών νομιθετημάτων για το καλό της «ανάπτυξης».

Ανάπτυξης για ποιον; Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να θέσει κανείς αν θέλει να λέει τα πράγματα με τ' όνομα τους κι όχι να βαυκαλίζεται σε πελάγη ονειροφαντασίας. Γιατί ανάπτυξη η μπορεί να υπάρξει, ρίχνοντας την εργατική δύναμη στα τάρταρα της πιο άγριας εκμετάλλευσης, όπως γίνεται λογογάρη στην Κίνα. Αυτό που δε θέλουν να καταλάβουν (ή καλύτερα δε θέλουν ν' αναδειχτεί) τα παπαγαλάκια

σημειωθεί ότι το Al Wefaq δεν απαιτεί την πτώση της δυναστείας Al Khalifa που διοικεί τη χώρα, αλλά κάποιες μεταρρυθμίσεις κυρίως οικονομικού χαρακτήρα που θα βελτιώσουν την θέση της σιτικής πλειοψηφίας στη χώρα. Από τότε που ξεκίνησε η λαϊκή εξέγερση της 14ης Φλεβάρη η ιγεσία του Al Wefaq έχει κάνει πολλές προσπάθειες να έρθει σε συνεννόηση με το βασιλιά, χωρίς όμως να έχει πετυχεί κάτι προ-

Ψευτοδιλήμματα και φρούδες ελπίδες

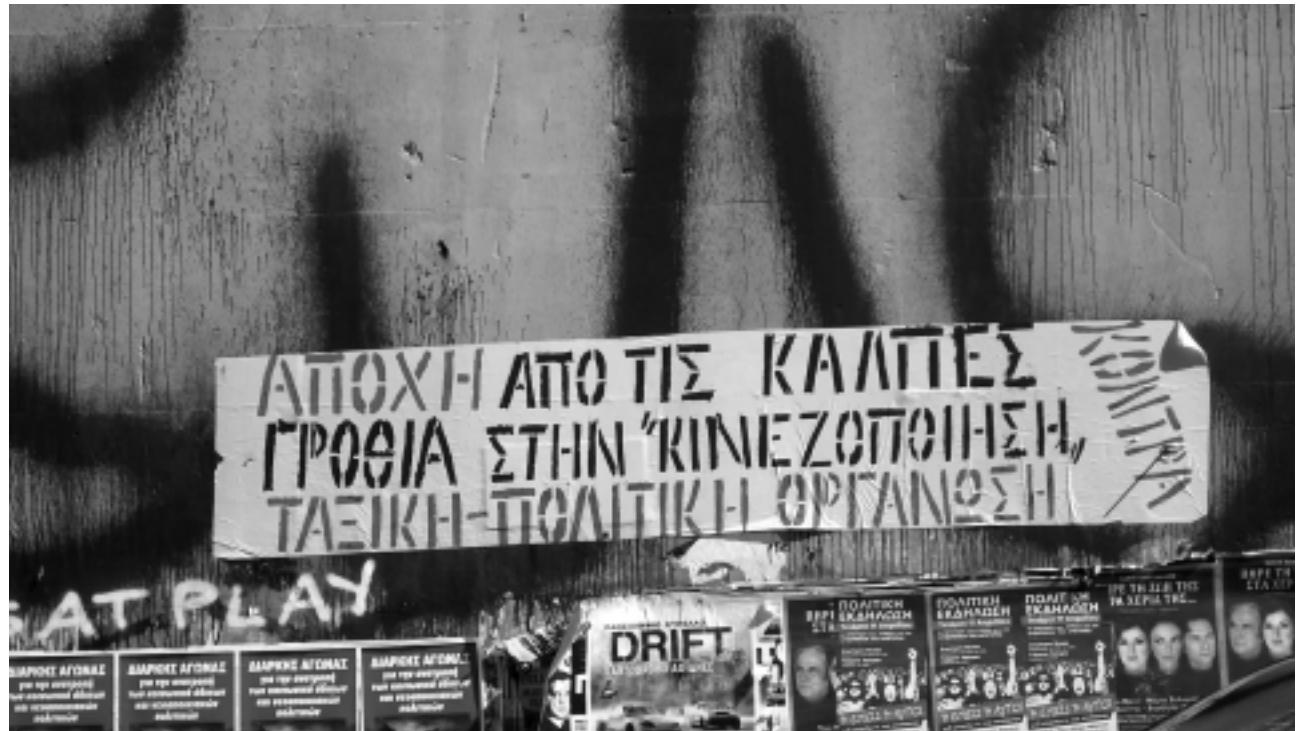
Από τη μια έχουμε το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, τα οποία, παρά τον προσεκτικά οριοθετημένο προεκλογικό ανταγωνισμό τους, συγκλίνουν στην καλλιέργεια εκβιαστικών διλημμάτων: αν δεν κυβερνήσουμε εμείς, τα κόμματα της υπευθυνότητας, θα επικρατήσει ακυβερνησία και πολύ σύντομα η ελληνική οικονομία θα καταρρεύσει. Ενα ολόκληρο μινιατικό σύστημα, αλλά και παράγοντες του διεθνούς ιμπεριαλισμού (η Λαγκάρντ, ο Σόιμπλε, ο Μπαρόζο, ο Ρεν) ενισχύουν καθημερινά αυτή την προπαγάνδα, με στόχο να κατατρομοκρατήσουν τα πιο συντηρητικά κοινωνικά στρώματα, κυρίως τα μικροαστικά που δεν έχουν ακόμα καταστραφεί από την κρίση.

Από την άλλη έχουμε τους «αντιμνημονιακούς» και τις φρούδες ελπίδες τους. Από τον Τσίπρα που ζητά ψήφο υποσχόμενος ότι θα χτυπίσει τη γροθιά του στο τραπέζι και θα τρομάξει όλο το ιμπεριαλιστικό τζετ σετ, μέχρι τον Καμμένο που από μαντρόσκυλο της ακροδεξιάς έχει μετατραπεί σε... πολιτικό πγέτη.

Έχουμε κι εκείνους που βάζουν κινηματικές πινελιές στην προεκλογική τους προπαγάνδα: ψηφίστε μας για να δυναμώσουν οι εργατικοί και λαϊκοί αγώνες. Μόνο που δεν μπαίνουν στον κόπο να μας εξηγήσουν πώς γίνεται να τσουλήσει το κάρο με τ' άλογα ζεμένα πίσω του. Γιατί η δική τους υπερψήφιση μπορεί να δυναμώσει το κίνημα; Αν έλεγαν ότι ένα δυνατό και νικηφόρο κίνημα θα πρέπει να καταγραφεί και εκλογικά, θα καταλαβαίναμε τη λογική τους. Πώς γίνεται, όμως, ένα κίνημα που μέχρι στιγμής πττάται κατά κράτος, να δυναμώσει μέσω της κάλπης; Κάτι τέτοιο δεν καταγράφηκε ποτέ στην Ιστορία, ενώ αντίθετα έχουν καταγραφεί πολλές φορές οι εκλογές ως ψεύτικη διέξοδος για ένα κίνημα που δεν έχει βρει τον ταξικό του βηματισμό.

Ολοι, μικροί και μεγάλοι, μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί, κοινοβουλευτικοί και κινηματικοί, προσπαθούν να εξαπατήσουν το λαό. Άλλοι με ψευτοδιλήμματα, άλλοι με την καλλιέργεια φρούδων ελπίδων, άλλοι με αγωνιστικά καρυκεύματα. Ολοι δουλεύουν για το σύστημα. Ακόμα και αυτοί που δηλώνουν ντούροι αντικαπιταλιστές.

Επειδή, λοιπόν, τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει μετά τις εκλογές, όποιο κι αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα, επειδή η πολιτική είναι προκαθορισμένη, επειδή δεν είναι στραβός ο γιαλός αλλά στραβά αρμενίζει το εργατικό κίνημα, το να απόσχουμε από τις κάλπες της απάτης είναι το έλασσον. Το μείζον είναι ν' αρχίσουμε ν' αλλάζουμε ρότα, ν' αρχίσουμε μια πορεία ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, η οποία είτε θα είναι πολιτική είτε δε θα υπάρξει. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα και θα το βρούμε μπροστά μας ως δίλημμα πολύ σύντομα.

■ Ενα προσωδοφόρο επάγγελμα

Είναι η πρώτη φορά που αποδεικνύεται με τόσο καθαρό τρόπο, ότι η αστική πολιτική είναι ένα ιδιαίτερα προσσοδιφόρο επάγγελμα και τίποτ' άλλο. Είναι η πρώτη φορά που έγιναν τόσες «αλλαξικωλίες», χωρίς τα κόμματα να διστάζουν να παίρνουν τον οποιοδήποτε, χωρίς να κυριαρχούν εκείνα τα παλιά περί «αρχών», «ιδεολογίας», «συνέπειας», «ήδους» κ.λπ.

Πάρτε για παράδειγμα τον Κύρτσο. Το πάλεψε να τον πάρει ο Σαμαράς, εκείνος όμως παλιότερα προτίμησε τον Μιχελάκη για εκπρόσωπο Τύπου και τώρα δεν έδινε στον Κύρτσο μια εκλόγιμη δέση στο Επικρατείας. Ο Κύρτσος, όμως, ήδελε ανέξοδη βουλευτική έδρα και όχι να μπει στην περιπέτεια να κυνηγάει σταυρούς με αντίπαλους που έχουν στημένους και ετοιμοπόλεμους τους μηχανισμούς τους. Βρήκε στην ανάγκη τον Καρατζαφέρη και πήγε σ' αυτόν, παίρνοντας σαν αντάλλαγμα την πρώτη δέση στο Επικρατείας.

Πάρτε τον Δημαρά. Παζάρευε εδώ και καιρό με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οπως είπε, τα είχε συμφωνήσει με τον Τσίπρα, όμως υπήρξαν αντιδράσεις από το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ξέρουμε αν λέει αλήθεια για τη συμφωνία, γεγονός όμως είναι ότι παζάρευε. Ισως να γύρευε πολλά και ο ΣΥΡΙΖΑ να μην ήταν διατεθειμένος να του τα δώσει. Γεγονός είναι πως κυριολεκτικά στο παραπέντε, όταν είδε ότι κινδυνεύει να μείνει μπουκάλα, ο Δημαράς έκλεισε συμφωνία με τον Καμμένο και δια κατέβει μ' αυτόν! Εδώ πια η... συνέπεια ξεχειλίζει.

Και τι να πούμε για εκείνη την αδλητικογράφα, την Αγάσα, που μια μέρα πριν κλείσει η Βουλή αποχώρησε από το ΠΑΣΟΚ και προσχώρησε στη ΝΔ, χωρίς να δώσει καμιά εξήγηση; Και καλά, η δική της συμπεριφορά είναι διαυγέστατη. Είδε ότι με το ΠΑΣΟΚ δεν εκλεγόταν με τίποτα, με αποτέλεσμα ούτε τη βουλευτική σύνταξη να μη μπορεί να σιγουρέψει. Ο Σαμαράς, όμως, τι ακριβώς «είδε» σ' αυτό το αστέρι και την πρώτη στη ΝΔ:

■ Αριθμός

Υπάρχει, βέβαια, και ο αριθμός των τυχάρπαστων. Σαν του περιβότου Καζάκη, που αφού ειδέ ότι δεν τον έπαιζε κανένας, σύμπρηξε εκλογική συμμαχία με τον Παπαδεμελή! Ο Παπαδεμελής δεν χρειάζεται, φυσικά, συστάσεις. Θρησκομανής, εδνικιστής, με φασιζουλές κοινωνικές αντιλήψεις,

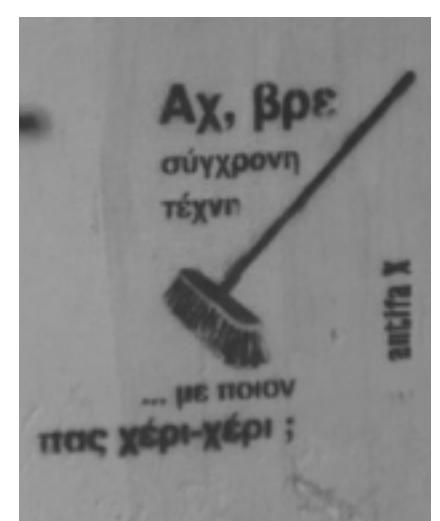

ένας Καρατζαφέρης στο... πιο κοντό. Κι ο Καζάκης; Πιούδε ξεπήδησε αυτός; Ενας οικονομολόγος της δεκάρας, αβαδής, συξιεύει και εξαδλίωση δεν τολμούν να προφέρουν. Μιλούν για «αβεβαιότητα που έχει κυριαρχήσει στους πολίτες!»

Κονδυλούχος ήτησε κακός, αδεστής, υποψήφιος σε προεδρικές εκλογές, σεναριογράφος, έγινε διάσημος μέσα σε λίγες μέρες, χάρη στο «κίνημα της πλατείας». Κανένας δε βαθύτερα δεν θα μπορούσε να πάρει την πλατεία της Αθήνας για την πλατεία της Καζάκη, αν δεν υπήρχαν οι τυχοδιώκτες της πλατείας Συντάγματος που τον πήραν και τον έκαναν «φίρμα», για να παίξουν τα πολιτικά παιχνίδια τους. Αυτός το εκμεταλλεύτηκε, ξεδάρρεψε, από το τίποτα απέκτησε πολιτικές φιλοδοξίες. Κι επειδή οι άλλοι του έκλεισαν την πόρτα, κατέφυγε αναγκαστικά στον Παπαδεμελή, μπασ και ενώνοντας τον εδνικισμό τους καταφέρουν κάτι {στην τούρλα του Σαββάτου όλα γίνονται, σκέφτηκαν}.

■ Μυήματα σε θεατές

Είπε, μεταξύ άλλων, η Αλ. Παπαρήγα στην προεκλογική της ομιλία στο Ιλιον: «Το θέμα είναι ότι διαφέρουν συστηματικά και αυτοί (σ.σ. ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ) και ο Κουβέλης και όλοι οι άλλοι την εργατική - λαϊκή σι-

νείδηση. Ο, τι ζημιά δηλαδή έκανε το ΠΑΣΟΚ από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 κ.λπ. Καλλιέργησαν αντιμεριαλιστικά, αντιμονοπωλιακά συνδήματα - και συνέβαλε και αυτό στη μαζικοποίηση του κινήματος και τα πήραν όλα αυτά στην Ελλάδα, κυριολεκτικά από το 1981 και μετά. Και συντρητικοποίησε έναν κόσμο. Τώρα δεν μπορεί το ΠΑΣΟΚ να διαφέρει άλλο, γιατί έχει γίνει ένα δεύτερο κόμμα της αστικής τάξης. Το ρόλο αυτό τον παιζουν αντικειμενικά αυτές οι δυνάμεις. Και λέω αντικειμενικά και με την υποκειμενική τους επιλογή».

Με εξαιρετικά ασθενή μνήμη εμφανίζεται η ηγεσία του Περισσού. Εμέις, όμως, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε πόσο πολύ αυτή η ηγεσία στήριξε τη σοσιαλδημοκρατία του ΠΑΣΟΚ και συνέτεινε στο πνίγμα του μεταπολιτευτικού εργατικού και λαϊκού ριζοσπαστισμού. Δεν ξεχνάμε το χαρακτηρισμό του ΠΑΣΟΚ ως «διότυπου ρεφορμοστικού κόμματος» από το 11ο συνέδριο του Περισσού. Δεν ξεχνάμε την τακτική της «συνεργασίας των προδευτικών δυνάμεων» που εκπόνησε ο Περισσός αβαντάροντας το ΠΑΣΟΚ. Δεν ξεχνάμε τους κοινούς πανηγυρισμούς τη βραδιά της πρώτης εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ (18 Οκτώβρη 1981). Δεν ξεχνάμε τις συνεχείς δηλώσεις του Χ. Φλωράκη, ότι σημασία δεν έχουν τα ποσοστά που πάρουν το ΠΑΣΟΚ και ο Περισσός, αλλά «το άδροισμα των δημοκρατικών προσδευτικών δυνάμεων».

Η άνοδος της σοσιαλδημοκρατίας περιέχει και τη συμβολή του Περισσού, ο οποίος λειτουργούσε πάντοτε σαν αριστερό ανάχωμα της αστικής τάξης. Απλά, όπως λέει και η Παπαρήγα, το ΠΑΣΟΚ έχει πια ξεμπροστιστεί οπότε όταν πολιτική αυτοκτονία κάθε προσέγγιση μαζί του. Η τακτική τους άλλαξε, γιατί άλλαξαν οι συνδήκες. Στρατηγικά, όμως, ο Περισσός παραμένει πάντοτε αριστερό ανάχωμα του συστήματος.

■ Γεωργαλάδες

Ζει ο Γεωργαλάς, ο προπαγανδιστής της χούντας; Ζει και βασιλεύει, όπως φαίνεται, και αποτελεί σύμβουλο του Καμμένου. Ο οποίος, όπως καταγγέλλει ο Γεωργαλάς, τον άφησε απλήρωτο για μια σειρά δυολειές που του έκανε. Ο Καμμένος απάντησε ότι πρόκειται για λάσπη και ότι δια προσφύγει στη Δικαιοσύνη. Εμάς, όμως, μας φαίνεται ότι μάλλον ο Γεωργαλάς λέει αλήθεια. Και ξέρετε γιατί; Γιατί μας φαίνεται πολύ τραβηγμένο να έβαλε κάποιος άλλος (η ΝΔ; ή ΛΑΟΣ;) τον Γεωργαλά να στέλει εξώδικο στον Καμμένο ζητώντας του λεφτά για δουλειές που του έκανε. Από την άλλη, μας φαίνεται πολύ πιθανόν ο Καμμένος να έχει νταλαβέρια με τον Γεωργαλά. Οχι μόνο γιατί ο Καμμένος είναι γνωστός για την ακροδεξιά πορεία του, αλλά και γιατί ο Γεωργαλάς, ως πολιόρκης πράκτορας στις γραμμές του κομμουνιστικού κινήματος, είναι ο άνδρωπος που δια προσφύγει στον Καμμένο ως προς το τελευταίο μασκάρεμά του.

■ Βάστα με να σε βαστώ

Εν αντιδέσει με τον Γιωργάκη που έχει εξαφανιστεί από προσώπου γης, ο μέχρι τώρα εξαφανισμένος δάμαλος ξετσουτσούμισε, πύκνωσε τις εμφανίσεις του και αγκαλιάζεται συνεχώς μπροστά στις κάμερες με τον Σαμαρά, ενώ δεν παραλείπει να διοχετεύει -μέσω ανθρώπων του- δεσμικά σχόλια για την πολιτική Σαμαρά. Τα αγκαλιάσματα, φυσικά, είναι προσυμφωνημένα. Τίποτα δεν γίνεται στην τύχη σ' αυτό το επίπεδο. Στη συμφωνία το κάθε μέρος κάτι δίνει και κάτι φιλοδοξεί να πάρει. Ο Σαμαράς δίνει συγχωροχάρτι στην περίοδο διακυβέρνησης του Καραμανλή, προκειμένου να εισπράξει στήριξη από το καραμανλικό στρατόπεδο, την οποία τόσο ανάγκη έχει προκειμένου να μαζεψει τις διαρροές προς το κόμμα Καμμένου. Ο Καραμανλής δίνει στήριξη στον Σαμαρά και εξασφαλίζει την επανάκαμψη του στο προσκήνιο. Θα χρησιμοποιήσει αυτή την προεκλογική περίοδο ως περίοδο εξαγνισμού του, ενώ ο Γιωργάκης, ο αντίπαλός του από το 2004 μέχρι το 2009, μπαίνει αναγκαστικά στη ναφθαλίνη.

■ Αποδιοπομπαίος τράγος

Μετά τον Μένιο Κουπόδιγιαργα, που σήκωσε στις πλάτες του ολόκληρο το σκάνδαλο Κοσκωτά και ξεψύχισε μέσα στο Ειδικό Δικαστήριο, ήρθε η ώρα του Ακη Τσοχατζόπουλου να χρησιμοποιηθεί ως αποδιοπομπαίος τράγος του αστικού πολιτικού συστήματος. Φυσικά και δεν τρέφουμε καμιά συμπάθεια ή οίκτο για το πάλαι ποτέ μέλος της πασοκικής τροίκας (Γεννηματάς και Λαλιώτης οι άλλοι δύο). Μιλώντας, όμως, αυστηρά νομικά, πρέπει να πούμε ότι η προφυλάκισή του είναι πρόκληση, γιατί ούτε ύποπτος φυγής μπορούσε να δεωρηθεί (όποτε κλήδηκε εμφανίστηκε), ούτε ύποπτος τέλεσης νέων αδικημάτων (αφού δεν είναι πια υπουργός). Χρησιμοποιήθηκε, όμως, και στην περίπτωσή του η ίδια δικαστική αυδαμαρεσία που χρησιμοποιείται ενάντια σε αγωνιστές του κινήματος ή και απλούς διαδηλωτές που συλλαμβάνουν οι μπάσοι στο σωρό. Επρεπε να πάει φυλακή, για να ικανοποιηθεί το «λαϊκό αίσθημα», έτσι όπως το διαμορφώνουν εδώ και καιρό τα ΜΜΕ. Μόλις περάσει λίγος καιρός, θα έρθει η ώρα της αποφυλάκισής του, όπως έγινε και με τον Έφραιμ. Οσο για τη δίκη,... έχει ο δεός.

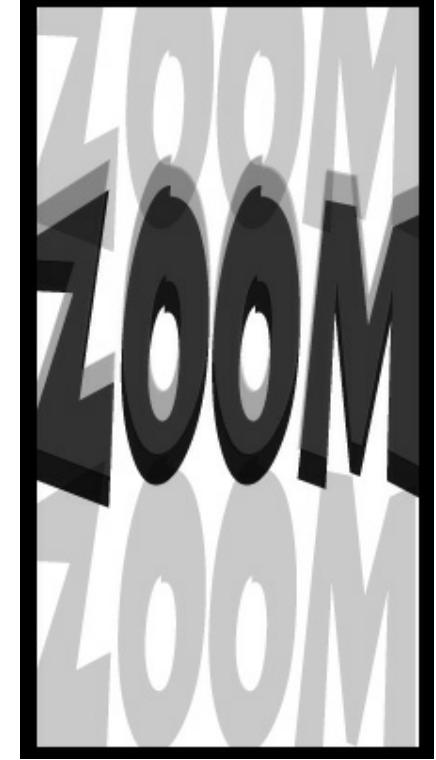
Είναι η πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια που διαμορφώνεται προεκλογικά μια ευδιάκριτη αντι-αποχοική στάση. Μια στάση που δεν χρειάστηκαν να καταβάλουν καμιά προσπάθεια οι ιδεολογικοί μηχανισμοί του συστήματος για να τη διαμορφώσουν. Διαμορφώθηκε αυθόρυμητα, γ' αυτό και δεν υπάρχει σ' αυτή την προεκλογική περίοδο η γνωστή φιλολογία ενάντια στην αποχή, που υπήρχε σε όλες τις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις. Οι κομματικοί μηχανισμοί δεν αισθάνονται ότι κινδυνεύουν από διαμαρτυρία διά της αποχής, γ' αυτό και δεν εγείρουν καθόλου το ζήτημα.

Η τάση συμμετοχής στις εκλογές δεν αφορά μόνο τους πολίτες που παραδοσιακά θεωρούν ότι η ψήφιση αποτελεί το υψηστό δικαίωμά τους, αλλά και εκείνους οι οποίοι την τελευταία διετία βρέθηκαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στους δρόμους των συνδικαλιστικών και πολιτικών ομάδων που διεξήχθησαν. Η τάση συμμετοχής αναπτύσσεται και πάνω στην ψευδεπίγραφη αντίθεση «μνη-

δικαλιστική γραφειοκρατία επαιξε πολύ καλά το χαρτί της εκτόνωσης των εργαζόμενων. Αυτή που είχε σταματήσει να κάνει 24ωρες απεργίες ακόμα και για την υπογραφή της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, δεν δίστασε να κηρύξει τη μία 24ωρη μετά την άλλη, με αποτέλεσμα μέσα σ' ένα χρόνο να γίνουν περισσότερες τέτοιες απεργίες απ' όσες είχαν γίνει την προηγούμενη δεκαετία. Στο τέλος αυτής της φάσης κύματα απογοήτευσης διαπερνούσαν το σώμα της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας, που ήλπιζε ότι θα ανέκοπτε κάπως τη σφραγίδη της επιθεώσης που δεχόταν από τις δυνάμεις του κεφαλαίου.

Η δεύτερη φάση ήταν το λεγόμενο «κίνημα των πλατειών» και αναπτύχθηκε στη διάρκεια περίπου ενός τριμήνου, από τα τέλη της άνοιξης μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού του 2011. Η εντυπωσιακή μαζικότητα αυτού του κινήματος, ίδιαίτερα στην Αθήνα, όπου κάποια στηγμή έφτασε ν' αγκαλιάσει μισό εκαπομμύριο ανθρώπους, γέννησε καινούργιες

Οι αυταπάτες που τυφλώνουν

αυταπάτες. Αυταπάτες επηρεασμού του πολιτικού συστήματος, μέσω της μαζικότητας των διαμαρτυριών. Ποιος δεν θυμάται την πεποιθητή δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων, ότι θα έζωναν το κοινοβούλιο και τα εμπόδιζαν την προσέλευση των βουλευτών για να ψηφίσουν; Ποιος δεν θυμάται την πεποιθητή όλων, ότι με τη μαζική και απολύτως ειρηνική παρουσία στην πλατεία Συντάγματος, θα προκολούνταν μεγάλο ρήγμα στις γραμμές της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ, που τότε στήριζε μόνο το Μνημόνιο; Ολοι θυμόμαστε, βέβαια, ότι ο αποκλεισμός του κοινοβούλιου δεν έγινε ποτέ και στο βαθύ που επιχειρήθηκε αποκρούστηκε πανεύκολα και χωρίς ιδιαίτερη βία από την περίοδο, αλλά η απουσία ενός σχετικά ισχυρού ταξικού-επαναστατικού πολιτικού πόλου διευκόλυνε τη χειραγώγηση τους και τον εγκλωβισμό τους σε αδιέξοδες τακτικές, ο οποίος εγκλωβισμός -όπως σημειώσαμε παροπάνω- διέρχεται ήδη την τρίτη φάση του.

Συνχώ μιλάμε για τις ευθύνες των ιδιων των εργαζόμενων και δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι αυταπάτες δεν έπεσαν φυτευτές απέξω. Ενυπήρχαν σ' έναν κόσμο που δεν συνειδητοποίησε το βάθος των πραγμάτων, δεν εκτίμησε το στρατηγικό χαρακτήρα της επιθέσης του κεφαλαίου (αυτό που εμείς έγκαιρα ονομάσαμε «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης), θεώρησε πως αρκεί η συμμετοχή του σε κάποιες απεργίες ή παρουσία του στο δρόμο για ν' ανακόψει την επιθέση. Οι μάζες των εργαζόμενων που κατέβηκαν στο δρόμο έδειχαν ανέτοιμες για σκληρή σύγκρουση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και αυτό απετελείσει στοιχείο που διευκόλυνε τη χειραγώγησή τους. Τυχαίο είναι ότι τα αστικά ΜΜΕ έσπευσαν ν' αγκαλιάσουν τον περιφρούρηση του αστικού κοινοβουλίου από τους διαδηλωτές.

KONTRA

Ολαντμάνια όπως Ομπαμάνια

Θυμόμαστε όλοι την «ομπαμάνια» που εξαπλώνταν με μεθοδικότητα σε όλο τον κόσμο, την εποχή που ο Μπαράκ Ομπάμα γινόταν ο πρώτος μαύρος πρόεδρος των ΗΠΑ. Κάποιοι, βέβαια, κάποιοι αριστερούληδες, δε θέλουν με τίποτα να θυμόμαστε τη δική τους συμμετοχή στην «ομπαμάνια». Τότε που προσπαθούσαν να παραμυθίσουν τον ελληνικό λαό με τις θεωρίες τους για τις «φεγάλες αλλαγές» που θα έφερνε ο Ομπάμα στην αμερικανική πολιτική και κατ' επέκταση στην παγκόσμια σκηνή, όπου οι ΗΠΑ κυριαρχούν. Διότι κύλησαν τα χρόνια, ο Ομπάμα απόδειχτηκε ίδιος με τους προκατόχους του, η αμερικανική πολιτική εξακολούθησε να σπέρνει τον ζλέθρο στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα και το μόνο που έμεινε ήτον η εφήμερη σύγχυση που έσπειραν στα μυαλά των ανθρώπων.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται τώρα με τον Φρανσουά Ολάντ, που νίκησε στον πρώτο γύρο των γαλλικών προεδρικών εκλογών και τα προγνωστικά των φέρουν νικητή και στο δεύτερο γύρο, στον οποίο θα αναμετρηθεί με τον Σαρκοζί. Οπως ο Ομπάμα παρουσιάζοταν σαν ο πολιτικός που θ' αποκαθιστούσε την ειρήνη στον κόσμο και θα μάζευε τα αμερικανικά στρατεύματα πίσω στους στρατώνες τους, έτσι ο Ολάντ παρουσιάζεται σαν ο σωτήρας της Ευρώπης, ο άνθρωπος που θα υψώσει ανάστημα στη νεοφιλεύθερη πολιτική των Μερκοζί.

Ο ΣΥΡΙΖΑ χαιρέτισε ως επιτυχία το ποσοστό που συγκέντρωσε ο υποψήφιος του «Αριστερού Μετώπου» Ζαν-Λικ Μελανσόν (11%) και το χαρακτήρισε ως το πιο ελπιδοφόρο στοιχείο των γαλλικών εκλογών. Πιο ενθουσιώδης η ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη χαιρέτισε τη νίκη του Ολάντ, προεξοφλώντας ότι η εκλογή του στον γαλλικό προεδρικό θώκο «θα είναι η αρχή για την απαλλαγή της Ευρώπης από τις καταστροφικές δεξιές συντηρητικές πολιτικές και τη στροφή προς προσδετικές κοινωνικές μεταρρυθμίσεις».

Παρά τις αποστάσεις, όμως, που προσπαθεί να κρατήσει ο ΣΥΡΙΖΑ («η ενότητα των δυνάμεων της αριστεράς (...) μπορεί να αποτελέσει εκείνον τον αποφασιστικό παράγοντα που θα φέρει στο προσκόνιο τις ανάγκες των ευρωπαϊκών κοινωνιών ενάντια στη νεοφιλεύθερη συμμαχία συντηρητικών και σοσιαλδημοκρατών», στην πράξη η θέση του είναι ίδια με αυτή της ΔΗΜΑΡ. Γιατί χαιρετίζονται κυρίως τη νίκη του Μελανσόν, είναι σαν να εύχεται τη νίκη του Ολάντ στο δεύτερο γύρο. Διότι, από τη βραδιά κιόλας του πρώτου γύρου, ο Μελανσόν τάχθηκε αναγρανδόν υπέρ του Ολάντ και εκδήλωσε την προθυμία να συμμετάσχει η υπέρ αυτόν «αριστερά» στην κυβέρνηση που θα σχηματίσει ο

σοσιαλδημοκράτης πρόεδρος αν εκλεγει. «Σας ζητώ να μην ολιγωρήσετε και να δράσετε σαν να είχατε να εκλέξετε εμένα τον ίδιο στην προεδρία», είπε ο Μελανσόν στην πρεμνόμενος στους ψηφοφόρους του.

Είναι ν' απορεί κανές, πώς γίνεται ο ΣΥΡΙΖΑ να στηρίζει τον Μελανσόν, που στηρίζει ανεπιφύλακτα τον Ολάντ και ταυτόχρονα να δηλώνει ότι είναι κατά της σοσιαλδημοκρατίας! Αυτό μάλλον έχει να κάνει με τη συγκυρία. Οταν βρίσκεσαι δυο βδομάδες πριν τις εκλογές και κοιτάζεις ν' αποσπάσεις ψήφους από την ελληνική σοσιαλδημοκρατία, πρέπει να είσαι προσεκτικός στην προπαγάνδα ενάντια της σοσιαλδημοκρατίας γενικά. Άλλωστε, στις ομιλίες του ο Τσίπρας, κερδοσκοπώντας πολιτικά με τον πιο τυχοδιωκτικό τρόπο, προσπαθεί συνεχώς να εμφανίσει το νέο ΣΥΡΙΖΑ (με τη συμμετοχή και αρκετών Πασοκογενών) σαν συνέχεια του «παλιού» ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου.

Πέρα, όμως, από το ΣΥΡΙΖΑ και τη ΔΗΜΑΡ, υπάρχει ένα ολόκληρο μινιατούρα σύστημα που αποθέωνε τον Ολάντ, καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες στους έλληνες εργαζόμενους και νέους για αλλαγή πορείας της ΕΕ προς μια «κοινωνική» κατεύθυνση. Η ίδια πολιά ιστορία, μεταφέρεμένη στις σύγχρονες συνθήκες. Λες και η πολιτική καθορίζεται από τα αιστικά κόμματα και όχι από τις ανάγκες του συστήματος. Λες και πρόδρομος της Μέρκελ δεν υπήρξε ο σοσιαλδημοκράτης Σρέντερ που έβαλε τη Γερμανία στην τροχιά της συντηρητικής ανασυγκρότησης. Λες και ο σοσιαλδημοκράτης Θατσπάτερο στην Ισπανία δεν εφάρμοσε μια σκληρή νεοφιλεύθερη πολιτική (για να μην πάμε πιο πίσω, στον Μπλερ, τον Σημίτη και τ' άλλα παιδιά της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας).

Ακόμη και στην προεκλογική περίοδο, ο Ολάντ υπήρξε εξαιρετικά προσεκτικός στις τοποθετήσεις του. Ο Ολάντ, για να μπορέσει να στηρίξει το μέτωπό του ενάντια στον Σαρκοζί, δηλώνει αντίθετος

στο Δημοσιονομικό Σύμφωνο των Μέρκελ-Σαρκοζί, ζητώντας να υπάρξουν και μέτρα υπέρ της ανάπτυξης. Ουσιαστικά, ζητά επαναδιαπραγμάτευση του Συμφώνου υπέρ του γαλλικού χρηματιστικού κεφαλαίου, που συνθλίβεται από τη γερμανική κυριαρχία. Γ' αυτό και βρήκε σύμφωνό του, από την προεκλογική κιόλας περίοδο, τον τραπεζίτη Μάριο Μόντι που πρωθυπουργεύει στην Ιταλία. Η διαφαινόμενη νίκη του Ολάντ μπορεί να έχει ενδιαφέροντας από την άποψη του πώς θα κινηθούν οι συμμοχίες και οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στις μητροπόλεις του ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου, δεν αφορά όμως σε τίποτα την εργατική τάξη, ούτε της Γαλλίας ούτε της Ευρωζώνης.

Μαύρη προπαγάνδα

Ποιος φταίει για την κρίση; Ο... Τσοχατζόπουλος και οι συνταξιούχοι-μαϊμούδες. Ο Τσοχατζόπουλος χρησιμοποιείται ως αποδιοπομπαίος τράγος ολόκληρου του πολιτικού συστήματος (και ολίγον αβανταδόρικα για τη ΝΔ), ενώ οι συνταξιούχοι-μαϊμούδες χρησιμοποιούνται ως υλικό για μια μαύρη προπαγάνδα που προσπαθεί να κρύψει την πολύχρονη καταλήστευση του ασφαλιστικού συστήματος από κράτος και καπιταλιστές.

Υπάρχουν συνταξιούχοι-μαϊμούδες; Ασφαλώς και υπάρχουν. Σ' ένα καθεστώς που αποθεώνει τη λαμογιά, σ' ένα καθεστώς που ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε να προστατεύεται τα λεφτά των ασφαλισμένων, είναι απολύτως λογικό κάποιοι να βγάζουν σύνταξη που δεν δικαιούνται χρησιμοποιώντας τις περισσότερες φορές πολιτικά μέσα) και κάποιοι άλλοι να εξακολουθούν να εισπράττουν συντάξεις ανθρώπων που έχουν πεθώνει. Ας τους βρουν όλους και ας τους παραστέψουν στον εισαγγελέα, αποταπέντας να επιστραφούν με τόκο τα αχρεωστήτως καταβληθέντα. Γιατί θα τρέπει να κάνουν ντόρο γύρω από το ζήτημα; Αυτονότη δεν είναι πως κάθε παρανομία, κάθε λαμογιά πρέπει να διώκεται;

Κάνουν θόρυβο, γιατί θέλουν να τεράσουν στους ασφαλισμένους (εργαζόμενους και συνταξιούχους) την αντίληψη ότι δήθεν οι συνταξιούχοι μαϊμούδι φταίνε για τα χάλια του ασφαλιστικού συστήματος. Ο Κουτρουμάνης χρησιμοποιεί αδιστάκτα μερικά παπαγαλάκια του στον αστικό Τύπο για να πλασάρει σχεδόν καθημερινά κομμάτια αυτής της προ-

παγάνδας. Περισσότερες από 200.000 περιπτώσεις παράνομων παροχών έχει εντοπίσει τα τελευταία δύο χρόνια το υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλίσης, ενώ χιλιάδες υποθέσεις έχουν παραπεμφεί στη Δικαιοσύνη, έγραφον τα παπαγαλάκια μέσα στη βδομάδα, επικαλούμενα «πηγές του υπουργείου» (λέγε με Κουτρουμάνη), σύμφωνα με τις οποίες ο παροχές αυτές κόστισαν στο ασφαλιστικό σύστημα 700 έως 750 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Τα νούμερα, έτσι όπως παρατίθενται, φράνονται εντυπωσιακά. Αν, όμως, γίνει μια απλή σύγκριση με το σύνολο των κονδυλίων που διατίθενται κάθε χρόνο για συντάξεις (πάνω από 40 δισ. ευρώ), θα διαπιστώσουμε ότι το ποσό που λένε ότι διαφεύγει σε συντάξεις-μαϊμούδες (το οποίο σήγουρα το φουσκώνουν) είναι μικρότερο από το 2% της συνολικής δαπάνης.

Επειδή, λοιπόν, «δεν τα φράγμα μαζί», μήπως μπορούν να μας πουν σε τι ποσό ανέρχεται η εισφοροδιαφυγή (μαύρη, αδηλωτή εργασία) και σε τι ποσό ανέρχεται η φοροκλοπή (ασφαλιστικές εισφορές που εισπράχτηκαν από τους εργάτες και δεν αποδόθηκαν στα ασφαλιστικά ταμεία); Μήπως μπορούν να μας πουν πόσα πρόστιμα και προσαυξήσεις έχουν χαρίσει στους καπιταλιστές με τις συνεχείς χαριστικές ρυθμίσεις που κάνουν; Μήπως μπορούν να μας πουν σε τι ποσό ανερχόταν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων που καταληστεύθηκαν επί δεκαετίες (δεσμεύονταν άποκα ή χαμηλότοκα στην Τράπεζα της Ελλάδας και δίνονταν ως δανεικά κι ογκριστά στους καπιταλιστές);

Μήπως μπορούν να μας πουν σε ποιο ύψος ανέρχονται οι οφειλές προς τα ασφαλιστικά ταμεία διάφορων επιχειρήσεων, οι οποίες κάποια στην περίοδο της Ελβετίας και τις παράτησην της αποτίθενται κατά την οποία η περίοδος της παρατήσης εισφέρει στη σημερινή εισφορά;

Μόνο από το «κούρεμα» του PSI τα ασφαλιστικά ταμεία έχασαν πάνω από 14 δισ. ευρώ. Αν πάρουμε τους μετρητούς αυτά που λένε για τους συνταξιούχους-μαϊμούδες, θα έπειτε να περάσει σχεδόν μια εικοσαετία για να χαθούν τόσα λεφτά. Κι αυτοί τα εξαφάνισαν μέσα σε λίγες μέρες!

Οι πάντες γνωρίζουν ότι θ' ακολουθήσουν νέα κύματα πετσοκόματος των ασφαλιστικών παροχών. Οχι μόνο των επικουρικών συντάξεων και των εφάπταξ, αλλά και των κύριων συντάξεων. Κι ακόμη, των παροχών υγείας. Οι ασφαλισμένοι ήδη βάζουν όλ

Ο διάλογος είναι απάτη

Α, όλα κι όλα! Ο Μπαμπινώτης δεν είναι υπέρ της επιβολής με τη βία των αντιεκπαιδευτικών και αντιλαϊκών νόμων. Είναι υπέρ της τακτικής της τρικλοποδιάς, η οποία παίρνει τη μορφή του «διαλόγου», με σκοπό την εφαρμογή αυτών των νόμων. Μετά τα Πανεπιστήμια, τη συνταγή ακολουθεί τώρα και για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών-του εκπαιδευτικού έργου-της σχολικής μονάδας.

Σ' αυτό το παιχνίδι εντυπώσεων, με στόχο να πέσει στάχτη στα μάτια των εκπαιδευτικών, ώστε αυτοί να αποκοιμηθούν, ενώ το υπουργείο θα προετοιμάζει πυρετωδώς την καρμανιόλα για να τους αποκεφαλίσει διά της αξιολόγησης, έτρεξαν να πάρουν μέρος πρόθυμα οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των εκπαιδευτικών ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΟΙΕΛΕ, συμμετέχοντας στο διάλογο-παραδία.

Και όπως συμβαίνει κάθε φορά που στηνόνται αυτές οι κακόγουστες και επικίνδυνες παραστάσεις, από τη στιγμή που εμφιλοχωρεί ο κίνδυνος μιας μαζικής αντιδρασης της βάσης, ο υπουργός διατυμπάνισε ότι ο διάλογος ξεκινά από μηδενική βάση και ότι «οποιοδήποτε προσχέδιο Προεδρικού Διατάγματος για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είχε συνταχθεί στο παρελθόν από υπηρεσιακούς παράγοντες, ούτε είναι σε γνώση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου ούτε τη δεσμεύει».

Αμέσως, βεβαίως, βγήκε η Διαμαντοπούλου και του τράβηξε το χαλί κάτω από τα πόδια δηλώνοντας: «Η ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είναι „εκ των ων ουκ ἀνευ“. Για το θέμα έχει γίνει ολοκληρωμένη δουλειά, που έχει παραδοθεί στον κ. Μπαψιμινάτη, με βάση και τις διεθνείς προδιαγραφές για τους δείκτες αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Υπάρχει

νόμος για την αξιολόγηση και ήδη έχει γίνει το πιλοτικό πρόγραμμα για την αξιολόγηση των σχολείων. Η διοίκη-

ση έχει συνέχεια και κανείς δεν μπορεί να ξεκινήσει τα πάντα από το μηδέν, γιατί η πολιτική δεν είναι ατομική ιστορία.

Πέρα από τις δηλώσεις της Διαμαντοπούλου, οι οποίες, εκτός των άλλων, δείχνουν ότι ο Μπαμπινιώτης δεν θα ανακοινώψει την πυρίτιδα από τη στιγμή που τάσσεται αναφανδόν υπέρ της αξιολόγησης, αλλά θα κινηθεί με βάση «διεθνείς προδιαγραφές και δείκτες», η μηδενική αξια των διαβεβαιώσεων του υπουργού Παιδείας καταδεικνύεται επίσης από τα εξής:

Κατ' αρχήν, όπως είναι γνωστό, ζήτησε και πήρε τετράμηνη παράσταση (με τροπολογία που κατέθεσε σε άσχετο νομοσχέδιο του υπουργείου Ανάπτυξης), ώστε να προετοιμαστεί το σχετικό ΠΔ, με το οποίο θα καθορίζονται «τα όργανα, η διαδικασία και τα κριτήρια της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών της δημόσιας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και η βαρύτητα των επιμέρους κριτηρίων για την προαγωγική εξέλιξη και την αξιολόγηση της θητείας των εκπαιδευτικών σε θέσεις ευθύνης». Και μόνο η ανάγνωση του παραπάνω κειμένου της τροπολογί-

ας αρκεί για να διαπιστώσει κανένας ότι πρώτον δεν τίθεται απολύτως κανένα ερωτηματικό ως προς την εφαρμογή της αξιολόγησης και δεύτερον θεωρείται βέβαιη η σύνδεση αυτής με την «προαγωγική εξέλιξη», όπως προκύπτει και από το νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο, το οποίο συνδέει απόλυτα το βαθμό με το μισθό. Συνεπώς, ουδεμία αξία έχουν οι δακρύβρεχτες δηλώσεις Μπαμπινιώτη για τους νέους εκπαιδευτικούς, που δε μπορούν να ζήσουν με 680 ευρώ ή οι δηλώσεις του ότι η αξιολόγηση «έχει καθαρώς διαπιστωτικό-βελτιωτικό και όχι τιμωρητικό χαρακτήρα ενώ δεν συνδέεται με την εργασία».

εται με απολύσεις εκπαιδευτικών». Τα περί «μηδενικής βάσης», «μη τιμωρητικού χαρακτήρα» και αποσύνδεσης της αξιολόγησης από τις απο-

λύσεις γίνονται σκόνη αν φρεσκάρουμε στη μνήμη μας τα εξής:

- Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί απέναντι στα αιφεντικά της τρόικας ότι μέσα στο 2012 θα απολυθούν 15.000 δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ μέχρι και το 2015 θα πρέπει να έχουν πάρει πόδια πάνω από 150.000. Σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται και εκπαιδευτικοί. Η «Κόντρα» έχει ήδη αποκαλύψει ότι στο υπουργείο Παιδείας υπάρχει έτοιμη λίστα προγραφών (17.599 εκπαιδευτικοί στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά φανταζόμαστε ότι ανάλογη λίστα υπάρχει και για την πρωτοβάθμια), με τους αριθμούς ανά ειδικότητα των «πλεοναζόντων» εκπαιδευτικών. Οι αριθμοί αυτοί είναι σαφές ότι δεν μπορούν να καλυφθούν μόνο από τις συνταξιοδοτήσεις. Θα καλυφθούν και μέσω των αποπλύσεων και η νομιμοποίηση αυτής της διαδικασίας στα μάτια της «κοινής γνώμης» θα γίνει μέσω της αξιολόγησης. Άλλωστε, τη φαιά προπαγάνδα κατά των δημόσιων υπαλληλών έχουν φροντίσει να ενισχύσουν δεόντως όλο το προηγούμενο διαστήμα τα Μέσα Μαζικής παραπληροφόρησης.

– Ο νόμος 3848/2010 «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού-καθηέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και λοιπές διατάξεις» προβλέπει την ενεργοποίηση του θεσμού του δόκιμου εκπαιδευτικού επί διετία. Ο νεοδιοριζόμενος εκπαιδευτικός στο τέλος του δεύτερου έτους αξιολογείται, ώστε να κριθεί αν είναι κατάλληλος να μονιμοποιηθεί. Σε περίπτωση που δεν κριθεί κατάλληλος παραπέμπεται στις διατάξεις του νόμου 1566/1985, σύμφωνα με τις οποίες είντε μετατάσσεται να υπηρετήσει ως διοικητικός υπάλληλος είτε απολύεται.

– Ο νόμος 2986/2002 ορίζει ότι η αξιολόγηση είναι περιοδική και αφορά όλους τους εκπαιδευτικούς, ενώ ορίζει και την αξιολογική πυραμίδα και

μέρος της διαδικασίας της αξιολόγησής σης, καθώς και τους γενικούς της στόχους.

– Η αξιολόγηση θα πραγματοποιηθεί μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο του «νέου σχολείου», δηλαδή του σχολείου ου της αγοράς, της ιδιωτικοποιημένης λειτουργίας, της εμπέδωσης απλά των απαραίτητων «δεξιοτήτων για τον 21ο αιώνα», σύμφωνα με τις υποδειξεις του ΟΟΣΑ και του ντόπιου και ευρωπαϊκού κεφαλαίου. Στο πόνημά της, η Διαμαντοπούλου επεστήμανε στο σχετικό κεφάλαιο ότι η αυτοαξιολόγηση/αξιολόγηση της σχολικής μονάδας αφορά τομείς που σχετίζονται: 1) Με τους πόρους της σχολικής μονάδας (υλικοτεχνική υποδομή, οικονομικοί πόροι, ανθρώπινο δυναμικό,

κο). Δεδομένου περί, αναρτώντας σε πάροτρο την θεωρία της ιστορικής σχολής της Αθηναϊκής Εποχής, ότι η χρηματοδότηση των δημόσιων σχολείων είναι κρατική, είναι σαφές, ότι η παραπάνω διαστάση τύπωση αναφέρεται σε πρόσθετους πόρους, που βεβαίως θα προέρχονται από την «τρίτους», δηλαδή γονείς ή ιδιώτες, επιχειρήσεις. Άλλωστε, η δραστηριότητα μεταξύ των δασκαλών για την ανάπτυξη της παιδείας εκεί ακριβώς οδηγεί με μοιθητή την ματική ακριβίεια. 2) Με τη διοίκηση της σχολικής μονάδας. Ο διευθυντής-μάρτυρας να τζερ καθίσταται υπερόργανο και αξιολογητής και ο σύλλογος διδασκόντων διακοσμητικό στοιχείο. Η αξιολόγηση των οικονομικών μέσων και της πόρων αποτελεί στοιχείο της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας. 3) Με την υλοποίηση του προγράμματος ανάπτυξης απώλειας διδακτικών ωρών. Κοινωνικολογικής φωτογραφίζονται οι μοιθητικές καταλήψεις και οι απεργίες των μαθητών σε εκπαιδευτικών. Τα σχολεία που πρωτοστατούν στον αργώνα θα βαθμολογούνται κάτω από τη βάση. 4) Με την ανάληψη και εκπόνηση των λεγόμενων «καινοτόμων δράσεων και προγραμμάτων», που ανοίγουν το δρόμο για την κατηγοριοποίηση των σχολείων και την απρόσκοπτη είσοδο των επιχειρήσεων και των κάθε λογής εταιριών-δημιουργών εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

γραμμάτων στα σχολεία με το οζημίωτο. 5) Με τα αποτελέσματα (φοίτηση, επιδοση, απομική-κοινωνική ανάπτυξη μαθητών). Είναι σαφές ότι επιχειρείται να προσοτικοποιηθεί μια πολύπλοκη διαδικασία, όπως είναι η μαθησιακή διαδικασία, ενώ πετιέται στα σκουπίδια η ταξική προέλευση των μαθητών, η οποία παίζει καθοριστικό ρόλο στη συμμετοχή τους, στα ενδιαφέροντά τους, στην «απόδοσή» τους, στην εξέλιξή τους. Παράλληλα, το παραπάνω κριτήριο οδηγεί σε μεθόδους «αντικειμενικής μέτρησης» της επιδοσης των μαθητών, που σχηματοποιούνται με πανελλαδικά τεστ, πανελλαδικές εξετάσεις, κ.λπ. Δηλαδή με την καθιέρωση πρόσθετων ταξικών φραγμών.

ΥΓ: Το προσχέδιο ΠΔ του υπουργείου Παιδείας «διέρρευσε» πρόσφατα στον Τύπο. Σύμφωνα με αυτό, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού αφορά την απόδοση του εκπαιδευτικού και διδακτικού του έργου και τις ικανότητες και τον επαγγελματισμό του. Γίνεται υποχρεωτικά κάθε 2 ή 3 χρονια, ενώ ενδεχόμενη άρνησή της από την πλευρά των εκπαιδευτικών συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα. Γίνεται από το διευθυντή της σχολικής μονάδας και τον σχολικό σύμβουλο. Οι πρωτοδιόριστοι εκπαιδευτικοί θα περνούν διετή δοκιμαστική υπηρεσία, κατά τη διάρκεια της οποίας θα συντάσσονται δύο εκθέσεις αξιολόγησης. Η πρώτη, «διαμιμορφωτική-συμβουλευτική έκθεση αξιολόγησης», μετά το τέλος του πρώτου έτους και θα έχει στόχο την υποστήριξη και την ενίσχυση του νεοδιοριζόμενου. Η δεύτερη, και τελική, θα συντάσσεται στο τέλος της διετίας. Εκπαιδευτικός που αξιολογείται αρνητικά και δεν μονιμοποιείται μπορεί να επαναλάβει μία φορά τη διαδικασία την αμέσως επόμενη σχολική χρονιά, κατά την οποία θα στηρίζεται συστηματικά από τον σχολικό σύμβουλο.

ΓΙΟΥΛΑ ΓΚΕΣΟΥΛΗ

Η κωλοτούμπα Μπαμπινιώτη

Τα κοράκια υπεράσπισης και διασφάλισης της τάξης, που αφορά και στην υποταγή στους ψηφισμένους νόμους, στα αστικά κόμματα και τον Τύπο λύσσαξαν, διαβλέποντας ότι μπορεί να περάσει το μήνυμα στην εργαζόμενη κοινωνία της ανυπακοής. Το μήνυμα αυτό έστελνε η επίμονη μαχητική αντίσταση φοιτητών, πανεπιστημιακών καθηγητών και διοικητικών υπαλλήλων, που ακύρωσαν την εκλογή των Συμβουλίων διοίκησης, αλλά και η άρνηση των πανεπιστημιακών διοικήσεων να συναντέσουν, που υποχρέωσαν τον Υπουργό Παιδείας (κατόπιν συνεννόησης με τον Παπαδήμο, όπως διεφάνη) να ετοιμάσει τροπολογία, με την οποία αποδέσμευε τη χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων, μόνο για φέτος, από την υποχρεω-

τική εφαρμογή του νόμου Δια-
μαντοπούλου.

Τα κραξίματα υποχρέωσαν τον Μπαμπινιώτη σε κωλοτούμπτα. Εκανε πτίσω στην τροπολογία και πήρε σβάρνα τα κανόλια για να δηλώσει ότι αυτή δεν χρειάζεται και ότι επαρκεί η ρύθμιση τα Πανεπιστήμια να χρηματοδοτούνται με τα δωδεκατημόρια του περιστούνος τους προτυπολογισμού (που έτσι κι αλλιώς ήταν δρα- ας, με τη συμμετοχή πρυτάνεων, προέδρων ΤΕΙ που εξέλεξαν Συμβούλια διοίκησης (σημειώνουμε ότι κανένα Πανεπιστήμιο από τα 24 δεν εξέλεξε Συμβούλιο, ενώ μόνο 7 ΤΕΙ από τα 16 έσπευσαν να υπακούσουν), του Σταυρακάκη, προέδρου της εξωνημένης ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ και παραγόντων του υπουργείου Παιδείας.

ματικά μειωμένος) μέχρι τον Ιούλιο. Από κει και πέρα το μπαλάκι πέφτει στη νέα κυβέρνηση που θα προκύψει μετά τις εκλογές. Με τον τρόπο αυτό ευελπιστούν Παπαδήμος και Μπαμπινιώτης να επιτύχουν πρόσκαιρη ηρεμία στα Πανεπιστήμια και να κερδίσουν χρόνο ενώπιοι των εκλογών και να δημιουργήσουν το έδαφος για να λειτουργήσει ο διάλογος-

Τρομοκρατική απόλυση εργαζόμενου στην ΕΠΑΨΥ

Στις 10 Απριλη, η ΕΠΑΨΥ (Εταιρία Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ψυχικής Υγείας απέλυσε τον, ιδιαίτερα γνωστό και αναγνωρισμένο για τα προσόντα του εργαζόμενο στα χώρο της ψυχικής υγείας, Αχιλλέα Βασιλικό πουλο. Ο Αχιλλέας εργαζόταν επί 14 χρόνια στον ξενώνα ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης «Θέτις», δομή που λειτουργεί από το 1993 στο πλαίσιο αποασυλοποίησης του ΠΙΚΠΑ Λέρου. Τη λειτουργία της δομής ανέλαβε η ΕΠΑΨΥ πριν από περίπου ένα χρόνο, διάστημα που αποδείχθηκε αρκετό για να εμπειρωθεί στους εργαζόμενους η φιλοσοφία κατοπίν του πνεύμα του αυταρχισμού, που διαποτίζει το εξέχον μέλος της «ψυχιατρικής κοινότητας» και διευθυντή της ΕΠΑΨΥ, Στέλιο Στυλιανίδη.

Οπως ανακοινώθηκε στον Αχιλλέα, η απόλυτή του οφείλεται σε «απάριστη χημεία» ανάμεσα σε εκείνον και την εταιρία, ως προς το ζήτημα της παρακράτησης των συντάξεων και επιδομάτων των ενοίκων του ξενώνων για τα λειτουργικά έξοδα της δομής. Πριν ακόμα γνωμοθετηθεί η παρακράτηση των συντάξεων

ξεων των ασθενών που διαφέρουν σε δομές ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, η εταιρία πίεζε τους υπεύθυνους των δομών να προχωρήσουν στην παράνομη τότε αυτή ενέργεια. Ο Αχιλλέας διαφέρωντες με αυτήν την πολιτική και αυτό ήταν αρκετό για να οδηγήσει την εταιρία στην ψυχρή και τρομοκρατική απόλυσή του. Αντίστοιχη περίπτωση απόλυσης είχε συμβεί και το 2007 στην ίδια εταιρία, όταν απολούθηκε προϊσταμένη νοσηλεύτρια με πολυετή προσφορά «για να ανανεωθεί ο αέρας στο οικοτροφείο». Ο πραγματικός λόγος αφορούσε στο ότι η εργαζόμενη διεκδικούσε τα δικαιώματα της ίδιας και των συναδέλφων της που προσπαθούσαν να οργανωθούν συλλογικά απέναντι στον αυταρχισμό της εταιρίας.

Σήμερα η ΕΠΑΨΥ πρωτοστατεί στο χορό της εργοδοτικής τροφοκρατίας και επιχειρεί να στείλει μήνυμα συντριβής κάθε εργατικής αντίστασης, έστω κι αν αυτή εκφράζεται σε επίπεδο διαφωνίας. Η βίαιη αναδιάταξη του εργασιακού σκηνικού στο χώρο της ψυχικής υγείας, ιδιαίτερα από το φθινόπωρο του 2011,

Καταστρέφουν τα δάση για καυσόξυλα

Τέσσερις υπουργοί του ΠΑΣΟΚ (Μ. Παπαϊωάννου, Δ. Ρέπτης, Ε. Βενιζέλος, Σ. Ξυνίδης), δύο υπουργοί της ΝΔ (Κ. Αρβανιτόπουλος και Μ. Βοριδής) και ο πρωθυπουργός Λ. Παπαδόπουλος, με το νόμο 4055 (παρ.2 του άρθρου 38), άναψαν το πράσινο φως στους ξυλέμπορους και στους συνεργάτες τους να καταστρέψουν τα δάση. Ονοματίζουμε αυτούς τους έξι υπουργούς, γιατί αυτοί υπογράφουν το νόμο. Φυσικά, συλλογικά υπεύθυνοι είναι άλλοι οι υπουργοί της κυβέρνησης, μιας και το νομοσχέδιο συζητήθηκε και εγκρίθηκε στο υπουργικό συμβούλιο. Και βέβαια, υπεύθυνοι είναι οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ που ψήφισαν όλο το νόμο καταρχήν, κατ'άρθρο και στο σύνολό του, κι ακόμη οι βουλευτές της ΔΗΜΑΡ, του ΛΑΟΣ και της Μπακογιάννη, που ψήφισαν αυτή τη διάταξη (και όχι μόνο) στην Ολομέλεια της Βουλής.

Ο νόμος αυτός συζητήθηκε στη Βουλή και κανένας από τους αντιπολιτευόμενους βουλευτές (ακόμη και των λεγόμενων αριστερών κομμάτων) δεν έκανε την παραμικρή αναφορά στην καταστροφική διάταξη της παραγγάραφου 2 του άρθρου 38. Πιθανόν κάποιοι από τους απαδούς αυτών των κομμάτων να προσπαθήσουν να τους αθωάσουν, υποστηρίζοντας ότι δεν πήραν χαμπάρι τη συγκεκριμένη διάταξη. Αυτός ο ισχυρισμός δεν ευσταθεί, γιατί όλοι οι βουλευτές των κομμάτων αυτών έχουν συμβούλους και αν-

προγματικά ήθελαν να υπερασπιστούν τα δάση θα διαπίστωναν με τη μεγαλύτερη ευκολία, ότι η συγκυβέρνηση Παπαδόπουλου, με τη δασοκτόνα αυτή διάταξη ανάβει το πράσινο φως στους ξυλέμπορους και στους συνεργάτες τους να μετατρέψουν τα δάση σε εργοτάξιο παραγωγής καυσόξυλων για τα Τζάκια και τις ξυλόσομπτες.

Η διάταξη της παραγγάραφου 2 του άρθρου 38 του νόμου 4055 εισήχθη στο σχέδιο νόμου και παρέμενε ως έχει, μιας και, όπως προαναφέραμε, όχι μόνο δεν έγινε συζητηση, αλλά δεν έγινε η παραμικρή νύξη κατ' αυτής. Είμαστε σήμουροι ότι εάν γινόταν ανοιχτή συζητηση, ο υπουργός Δικαιοσύνης Μ. Παπαϊωάννου θα αναγκαζόταν να την αποσύρει όμεσα, γιατί αν επέμενε στην παραμικρή της θα ξεβρακωνόταν σαν ένας στυγνός δασοκτόνος που συνηγορεί υπέρ της καταστροφής των δασών.

Το άρθρο 268 του Δασικού Κώδικα (ΝΔ 86/1969) για την παράνομη υλοτομία προβλέπει:

«Ο οπωσδήποτε βλάπτων δάσος ή δασικήν έκταση ή προξενών οιανδήποτε φθοράν, ο άνευ αδείας υλοτομίας...κατασκευάζων ή συλλέγων δασικά προϊόντα... τι-

μαρούνται διά προστίμου ή κρατήσεως ή και δί' αμφοτέρων των ποινών τούτων, εάν ουδεμία εικ της παραβάσεως επήλθε ζημία ή η προξενηθείσα τοιαύτη δεν υπερβαίνει τας χλίαρις δραχμάς. Εάν η ζημία υπερβαίνει τα χλίαρις δραχμάς, ο παραβάτης πιμωρείται κατά τας διοτάξεις των άρθρ. 381 και 382 του ποινικού κώδικος».

Τι προβλέπει η νέα δασοκτόνα διάταξη;

«Άρθρο 38 παρ. 2. Αυξάνεται στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ το προβλεπόμενο από τις διοτάξεις των άρθρων 268 του νδ 86/1969...όριο, μέχρι του οποίου τα αντίστοιχα αδική-

ματα πιμωρούνται σε βαθμό πταίσματος».

Αν κάνουμε συγκριτική ανάλυση των δύο αυτών διοτάξεων, θα διαπιστώσουμε το μέγεθος της καταστροφής που θα συντελεστεί στο δασικό πλούτο της χώρας μας. Οι χίλιες δραχμές είναι 2,93 ευρώ. Άρα, σύμφωνα με το άρθρο 268, παράνομη υλοτομία και πιμωρούνταν πλημμελήμα και πιμωρούνταν με τις βαριές ποινές που προβλέπονται από τα άρθρα 381 και 382 του Ποινικού Κώδικα. Τώρα, όμως, με την παρ. 2 του άρθρου 38 του νόμου 4055 το αδίκημα της παρά-

υλοτόμοι οπλοφορούν και έχουν ο τρόμος και ο φόβος των δασοφυλάκων, οι οποίοι έχουν μείνει ανυπεράσπιτοι και ανήμποροι. Μας κατήγγειλαν ότι τα βράδια γεμίζουν τριαδονικά με καυσόξυλα που μοιχυωτούλοι ον στην αγορά. Επειδή οι αγοραίς τιμές καυσόξυλων είναι πολύ χαμηλές, χρειάζεται τριαδονικό για να φορτώσουν καυσόξυλα αξιές 599,8 ευρώ.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της αρμόδιας διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ), οι αγοραίς τιμές καυσόξυλων

ΝΣΚ για το ιδιοκτησιακό ζήτημα.

Προς τι λοιπόν ο ισχυρισμός του γιατρού ότι γράψαμε ανακρίβειες; Ανακρίβης είναι αυτός ο ισχυρισμός, ενώ το δημοσίευμά μας υπήρξε απολύτως ακριβές. Αντιλαμβανόμαστε την ανησυχία του, γιατί αποκαλύφθηκε ότι ένας πρόγονός του έκανε συμβόλαιο με τον ΟΔΜΠ, το 1941, χωρίς να ελέγχει το ιδιοκτησιακό καθεστώς της έκτασης, που εν έτει 2012 εξακολούθει να μην ανήκει στον ΟΔΜΠ και κατά συνέπεια το συμβόλαιο δεν είναι νόμιμο και δεν μπορεί να νομιμοποιηθεί με μεταγενέστερες αποφάσεις που τυχόν θα βγάλει ο υπουργός ΠΕΚΑ για το ιδιοκτησιακό καθεστώς, με καθ' υπαγόρευση γνωμοδότησες του ΝΣΚ.

Οπως είπαμε, θα επανέθουμε στο θέμα. Προς το παρόν, μια συμβουλή στο φίλο γιατρό από την Κρήτη. Ας είναι πιο προσεκτικός στους χαρακτηρισμούς του, γιατί δεν έχει απέναντι του φοβισμένα παιδάκια.

Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά

Το δημοσίευμά μας με τίτλο «Σκανδαλίδης και Δριβελέγκας παραδίνουν φλέτα σε Οικοδομικούς Συνεταιρισμούς» ενόχλησε πολλούς. Ανέμεσά τους και γιατρό από το Ηράκλειο, που φέρεται ως ιδιοκτήτης της έκτασης που αγόρασε ο οικοδομικός συνεταιρισμός. Επικοινώνησε μαζί μας και μίλησε για ανακρίβειες στο άρθρο μας, όσον αφορά την έκτασή του, το χαρακτήρα της και το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Του ζητήσαμε να μας δώσει μερικά

έγγραφα, όμως δεν μας τα έδωσε όλα. Προκαταβολικά δηλώνουμε ότι συνεχίζουμε την έρευνα και τη συγκέντρωση εγγράφων και θα επανέλθουμε μετά από αυτό το σύντομο σημείωμα. Οι αναγνώστες μας γνωρίζουν ότι ψάχνουμε τα πράγματα και είναι έξω από τις αρχές μας να γράφουμε ανακρίβειες και αυτό ισχύει και στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Απ' όσα γράψαμε ο γιατρός από την Κρήτη ενοχλή-

Επίθεση λιτότητας με όπλο το χρέος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΛΑ Δ σήμερα, φτάνοντας στο 42%, σύμφωνα με το υπουργείο Οικονομικών της Ισπανίας (όπως αναφέρεται σε δημοσίευμα της El País, 17/4/12), καθώς οι γερμανικές και γαλλικές τράπεζες έσπευσαν να ξεφορτωθούν το ισπανικό χρέος για να μη βρεθούν προ των πυλών μιας χρεοκοπίας. Τώρα, το όφελος

το καρπώνονται κυρίως οι ισπανικές τράπεζες που μέσα σε δύο μήνες αύξησαν κατά 26% το μεριδίο τους στο κρατικό χρέος, αφού, όπως αναφέραμε παραπάνω, το σε παραδόσιο από την EKT. Πώς να μην κάνει περικοπές;

Δεύτερον, από την απόφαση του υπουργού Γεωργίας το 1994, που δινει δικαιώματα κτήσης γης του αικινήτου χωρίς να έχει λυθεί το ιδιοκτησιακό. Τρίτον, από το γενούς ότι ο υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ενώ το 2010 δεν έκανε δεκτή την ομόφωνη γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του ΝΣΚ, επανήλθε το 2011 με νέα ερώτηση στο

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 14η συνεδρίαση Παρασκευή, 20.4.12

Μια συγκλονιστική επιστολή της Αθηνάς Τσάκαλου, μητέρας των Χρήστου και Γεράσιμου Τσάκαλου, σφράγισε τη σημερινή συνεδρίαση του τρομοδικείου του Κορυδαλλού, μολονότι δεν διαβάστηκε. Με περηφάνια και αγωνιστικό σθένος η Αθηνά Τσάκαλου αρνήθηκε να καταθέσει στο δικαστήριο, το οποίο την κάλεσε ως μάρτυρα. Η επιστολή της κατατέθηκε από το συνήγορο υπεράσπιτος, ενώ η ίδια η Αθ. Τσάκαλου ήταν παρούσα στη δικαστική αίθουσα, για να μην τολμήσει κανένας να την κατηγορήσει για δειλία. Ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η επιστολή κατατίθεται στα πρακτικά καν δεν πληρώσει να διατυπώσει καμιά απειλή εναντίον της. Στο τέλος αυτού του ρεπορτάζ παραθέτουμε εκτατεμένα αποσπάσματα αυτής της επιστολής, γιατί νομίζουμε πως πρέπει να τη μάθει ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Τέοις τοποθετήσεις δεν πρέπει ν' αρχινιάζουν στους γκρίζους φακέλους κάποιων δικογραφιών.

Η συνεδρίαση άρχισε με απόντες τους απεργώς τείνοντας Χρήστο Τσάκαλο και Δαμιανό Μπολάνο, δήλωση των οποίων διάβασε ο Γ. Νικολόπουλος. Προηγουμένως δήλωση έκανε ο Μ. Νικολόπουλος, ζητώντας διακοπή μιας βδομάδας, λόγω της απεργίας τείνας που πραγματοποιούν τα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ («και ο αναρχικός επαναστάτης Θεόφιλος Μαυρόπουλος, με τον οποίο στον αγώνα για την αξιοπρέπεια βαδίζουμε μαζί και εντός των τειχών»). Ο Μ. Νικολόπουλος δήλωσε ότι η απεργία πείνεις γίνεται με οργανωμένο τρόπο (τα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ παίνουν σταδιακά στην απεργία πείνας) και έχει ως αίτημα τη μεταγωγή των Γεράσιμου Τσάκαλου και Παναγιώτη Αργυρού από τις φυλακές Δομοκού στις φυλακές Κορυδαλλού. «Στο δικαστήριο λέμε να διακόψει την διαδικασία σήμερα, αφού η απουσία των συντρόφων μας είναι κομβική στη θεώρηση μας πως αυτό το στρατοδικείο είναι για εμάς ένα δημόσιο βήμα για τις ιδέες μας και τις αντιλήψεις μας. Οι απεργοί προφανώς δεν μπορούν να μετακινηθούν, άρα και γ' αυτό δεν μπορούν να παραστούν. Οσο η απεργία πείνας συνεχίζεται αυτό το δικαστήριο δεν πρέπει να συνεχιστεί. Ας διακόψει για μια βδομάδα για να δούμε τι εξέλιξης θα υπάρχουν», κατέληξε ο Μ. Νικολόπουλος.

«Η ζωή μας είναι το σύνολο των επιλογών μας. Παραμένοντας συνεπείς στις επιλογές μας, επιλέξαμε μαζί με όλους τους συντρόφους της ΣΠΦ να σταθούμε δίπλα στα αδέρφια μας Π. Αργυρού και Γερ. Τσάκαλο στη μάχη που δίνουν για την οριστική ματαγγή τους απ' τις φυλακές Δομοκού που κρατούνται εκδικητικά», ανέφεραν στη γραπτή δήλωσή τους ο Χρ. Τσάκαλος και Δ. Μπολάνο, οι οποίοι τόνισαν ακόμη: «Ας μη ξεγελούνται οι εχθροί και οι κακοπροσάρτεροι. Η απεργία πείνας που πραγματοποιούμε δεν αποτελεί ούτε ικεσία, ούτε ένα ειδός αναγνώρισης της εξουσίας ζητώντας την "ευαισθησία" και τον "ανθρωπισμό" της. Οχι, η απεργία πείνας είναι η δημιουργία μιας ΠΡΟΚΛΗΣΗΣ που εξαπολύεται ως πέτρα ενάντια στην βιτρίνα του δημοκρατικού ολοκληρωτισμού, για να σπάσει. Μια πρόκληση που αποδεικνύει το πράξικό πτημα της δημοκρατίας. Γιατί η δημοκρατία σου δίνει το δικαίωμα να μιλήσεις, αφού πρώτα σου αφαιρεί το δικαίωμα να σκεφτείς, σου δίνει το δικαίωμα να διαμαρτυρηθείς, αφού πρώτα σου αφαιρεί τη δυνατότητά να πράξεις. Δεν έχουμε λοιπόν ψευδαισθήσεις, ούτε απευθυνόμαστε στην εξουσία ή στην "κοινή γνώμη" απαιτώντας "δίκαιη" μεταχείριση και "δίκαιες" δίκες. Είμαστε εχθροί της δημοκρατίας των άβουλων ψηφοφόρων, είμαστε εχθροί της δικαιοσύνης του ιεραιτείου των δικαστών. Η απεργία πείνας επιθυμούμε να λειτουργήσει ως πυροκροτητής για την έκρηξη των οδιάλλακτων και απόλυτων εχθροπραξιών απ' τους αναρχικούς της πράξης ενάντια στο υπάρ-

χον. Άλλωστε η απελευθέρωσή μας δεν μπορεί να είναι ένα νομικό αίτημα, παρά μόνο έργο των δικών μας πράξεων και των συντρόφων μας».

Ο πρόεδρος, με τη συνήθη γκρίνια, έκανε πρώτα ένα διάλειμμα 15 λεπτών για να πληροφορηθεί ο συνήγορος Φρ. Ραγκούσης μη τυχόν έχει αποφασίσει το υπουργείο επί του οιτήματος μεταγωγής των δύο κρατουμένων. Μετά το διάλειμμα και ενώ, όπως ενήμερωσε ο συνήγορος, απόφαση δεν υπήρχε από το υπουργείο, είπε η πρόεδρος σε πράξη στον δικαστήριο: «Να μην τολμήσει κανένας να την κατηγορήσει για δειλία». Ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η επιστολή ήταν παραμένει στη δικαστήριο. Μετά την πρόκειται να παραστεί σ' αυτό το δικαστήριο. Δεν πρόκειται να απαντήσω ποτέ σε καμία ερώτησή σας. Η δράση των παιδιών μου και των συντρόφων τους είναι και ήταν καθαρά πολιτική, αναρχική-επαναστατική και γ' αυτό δεν χρειάζεται η διερεύνηση των παραμέτρων της προσωπικής τους ζωής. Η οργάνωση στην οποία ανελαβαν την πολιτική ευθύνη ότι ανήκουν, έχει διατυπώσει με απόλυτη σαφήνεια, καθαρότητα και τόλη πις θέσεις της. Ο οποιοδήποτε λόγος δικός μου θα είναι μικρός και ανάξιος. Και επειδή θέλω να κρατηθούν κάποια πράγματα καθαρά και δυνατά και επειδή δε θέλω να δώσω σε κανέναν την ικανοποίηση να ευτελίζει τα πάντα με ανόητες και περιττές ερωτήσεις γι' αυτό διαλέγω τη θέση της μη παρουσίας μου.

Στη συνέχεια και πριν διακοπεί η διαδικασία, επανήλθε το θέμα της άρνησης ορισμένων μαρτύρων να εμφανιστούν. Ο πρόεδρος απέφυγε τη «γκέλα» της προηγούμενης συνεδρίασης, όπως συνέβη και στην πρόεδρη της Αντιτρομοκρατικής Χωριστόπουλου (γ' αυτόν γίνεται όλο το νταβόντουρι), ο πρόεδρος ομφιοβιθουόντες ότι αυτή είναι η σωστή διεύθυνση και στη συζήτηση έδωσε τέλος ο Φρ. Ραγκούσης, δηλωνόντας πως είναι καθήκον του δικαστήριου να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του Χωριστόπουλου, που σημαίνει κράτηση του και προσαγωγή του στο δικαστήριο. Εμείς να θυμίσουμε ότι η ανάγκη κλήτυσης του Χωριστόπουλου προέκυψε από την κατάθεσή του την ικανοποίηση να ευτελίζει πράγματα και σύμφωνα με τη συνέχεια ότι θα δώσουμε κάπτη σε πολλά διαδικασία από την πρόεδρη της Δημοκρατικής Χρήστη Τσάκαλο, που τον έστελνε για «δέσει» με την κατάθεσή του την υπόθεση. Ο Χρήστος Επικαλούνταν, κατά τον γνωστό αισφαλτικό τρόπο, διάφορες πληροφορίες και όταν ο Φρ. Ραγκούσης τον στρώμαξε, λέγοντάς του ότι πρέπει να κατονομάσει τις πηγές των πληροφοριών του, αλλιώς η κατάθεσή του θα θεωρηθεί όικυρη, ονέφερε το όνομα του Χωριστόπουλου ως πηγή των πληροφοριών του. Ετοιμαστεί, αν μη τι άλλο, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων σας, που σημαίνει ότι θα δικάσσετε βάσει αποδείξεων και όχι συμπερασματικών ενδείξεων και με τη λογική της συλλογικής ευθύνης. Και αν αναφέρω αυτή τη φράση δεν είναι γιατί ελπίζω ξαφνικά σε θαύματα, αλλά γιατί κάποτε και ιδιαίτερα σε υποθέσεις όπως η επαναστατική δράση των ανθρώπων οι λέξεις πρέπει να έχουν βαρύτητα και ευθύνη. Παρ' όλο που η μέχρι τώρα διαδικασία δεν προμηνύει τίποτα τέτοιο...]

Η συνήγορος Ιφ. Καρονδρέα δήλωσε ότι βρήκε τη διεύθυνση του πρώην διοικητή της Αντιτρομοκρατικής Χωριστόπουλου (γ' αυτόν γίνεται όλο το νταβόντουρι), ο πρόεδρος ομφιοβιθουόντες ότι αυτή είναι η σωστή διεύθυνση και στη συζήτηση έδωσε τέλος ο Φρ. Ραγκούσης, δηλωνόντας πως σημαίνει κράτηση του και προσαγωγή του στο δικαστήριο. Εμείς να θυμίσουμε ότι ανάγκη κλήτυσης του Χωριστόπουλου, που σημαίνει κράτηση του και προσαγωγή του στο δικαστήριο. Εμείς να θυμίσουμε ότι ανάγκη κλήτυσης του Χωριστόπουλου προέκυψε από την κατάθεσή του την ικανοποίηση να ευτελίζει πράγματα και σύμφωνα με την επιθυμία του ανθρώπου να ξεφύγει από την έλξη του χώματος, να πετάξει. Να κυριαρχήσει και στον αέρα, να τον περπατήσει και αυτόν...

Είναι περηφράνια, αλαζονεία, ανυπακοή και διάθεση ν' αποδείξει πως ο άνθρωπος διάλειμμα την σύζυγοναν απαναλαμβάνεται, να αιωρείται στον αέρα ως πιθανή ένδειξη τολμής και ευθύτητας. Είναι η φράση: Εμείς θα δικάσσουμε διερευνώντας σε βάθος την υπόθεση. Που σημαίνει, ότι λέτε πως θα δικάστε, αν μη τι άλλο, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων σας, που σημαίνει ότι θα δικάσσετε βάσει αποδείξεων και όχι συμπερασματικών ενδείξεων και με τη λογική της συλλογικής ευθύνης. Και αν αναφέρω αυτή τη φράση δεν είναι γιατί ελπίζω ξαφνικά σε θαύματα, αλλά γιατί κάποτε και ιδιαίτερα σε υποθέσεις όπως η επαναστατική δράση των ανθρώπων οι λέξεις πρέπει να έχουν βαρύτητα και ευθύνη. Παρ' όλο που η μέχρι τώρα διαδικασία δεν προμηνύει τίποτα τέτοιο...

«Κάθε εξεγερτική πράξη εκφράζει τη νοσταλγία για την αθωότητα και την έκκληση για την ουσία της ύπαρξης»

Αναφωτέμα για ποιο λόγο καλούνται στο δικαστήριο, οι γονείς των αναρχικών-επαναστατών της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς; Αναφωτέμα γιατί με καλείτε; Να με ωρατήσετε αν γνωρίζω κάπι για αυτήν την οργάνωση; Να μου κάνετε ερώτησης για την προσωπική ζωή των παιδιών μου, να κάνετε το ψυχολογικό πορτραΐτο τους, να σχηματίσετε άποψη για το οικογενειακό τους περιβάλλον; Να με ωρατήσετε αν συμφωνώ με τις δράσεις των παιδιών μου και της οργάνωσης γενικά; Να με βάλετε να σταθώ μπροστά σ' αυτό το βήμα, όπου έχετε ακουμπήσει ένα μικρό βιβλιοφάκι, και να με βάλετε να ορκιστώ σ' αυτόν τον θεό που τον έχετε στην υπηρεσία της εξουσίας; Να φέρετε τους αναρχικούς της πρ

